

Voleu AIGUA a raig tot?
BOMBA VERTA
Ella us en donarà per als serveis domèstics, per al jardí, l'hort, el corral, el garatge, etc. En andreu a dojo i a la pressió que us convingui.
Grups complets des de 218 Ptas.
En els principals establiments del ram.

LA PUBLICITAT
ANY LIII.—NUM. 17.784.—PREU: 30 CENTIMS
TALLERS D'IMPRESA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19400
BARCELONA, DISSABTE, 8 D'AGOST DE 1931
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.º — TELEFON 17450

CATALA!
Aquest és el paper del nostre poble; treballa per ell com sabem treballar per a totes les coses ben nostres.

Cap a una etapa nova

Erem molts els qui creïem que la prova del referèndum, fos quin fos el resultat que aconseguís, donaria una etapa de la política de la Catalunya republicana; i, en efecte, de diumenge ençà han pogut ésser apreciats símptomes que confirmen aquelles previsions. El més significatiu de tots és l'actitud que una part d'elements de l'Esquerra Catalana adopta respecte a l'actuació de la C. N. T. Fins ara el seu to era de complacència o si voleu de transigència davant dels conflictes socials suscitats en nom de reclamacions, que haurien pogut ésser ateses pel fons de justícia que contenen, però que plantejades en la forma i amb la profusió que les ha caracteritzades, denunciaven la tàctica predilecta del sindicalisme revolucionari. D'uns quants dies en aquesta part, tant aquí com a Madrid, els polítics esquerristes miren d'afanar-se de contactes que d'ara endavant podrien enganyar-los excessivament. No sabem si aquest canvi d'orientació acabarà amb una ruptura definitiva dels elements que han estat units en les eleccions municipals i legislatives; sigui com sigui, el que avui s'observa en el camp esquerrista és una incoherència evident en la convivència amb els directius de les masses que els han servit de tropes d'assalt en la conquesta dels llocs de representació que ocupen.

I és que fins ara l'Estatut servia per a justificar aparentment moltes coses: un cop passat pel garbell de tres consells, l'Estatut no pot ésser la bandera de cap partit; la voluntat del Poble de Catalunya l'ha inscrit en la història pàtria com l'obra de tots els catalans. Avui ja no hi ha personalitat

FULL DE DIETARI

NO ES AIXO
Hi ha un argument ridícul que els diaris madrilenys esgrimeixen amb insistència contra l'Estatut de Catalunya. «Com voleu governar-vos—diuen—sinó heu resolt la qüestió social?». Com voleu que us donem l'alternativa si la vostra banca ha passat una crisi i l'Ajuntament de Barcelona ha hagut de fer grans combinacions per pagar el cupó? Amb quin dret exigeix l'autonomia si les "forces vives" giren els ulls a la capital de la República implorant ajut i autoritat?

Es de dolbre que un minut de reflexió i un altre minut de lleialtat no permetin, als periodistes de Madrid que usen aquests arguments, de reconèixer que són essencialment sofistes.

En primer lloc (quants cops s'haurà de dir!), els esdeveniments que tenen lloc a Catalunya no són de cap manera imitables a la sola responsabilitat dels catalans. Una part, petita, grossa o mitjana, incombex a les autoritats de la República que tanmateix hi exerceixen totes les funcions executives, judicials, policíques, etc., etc. Mentre l'autonomia no sigui un fet, és prematur de jutjar les nostres aptituds polítiques, puix que han d'actuar en zones limitades i entrar en combinació, més o menys voluntària, amb les dels qui exerceixen el poder.

D'altra banda els errors de la política catalana en aquesta hora històrica—errors que no neguem, però que ens sembla patriòtic de no subratllar gaire, tot esperant el dia en què ens llevi de fer-ho amb la nostra habitual franquesa—no justifiquen pas les resistències del centre. Per ventura els Governos de l'Estat unitari no han comès errors? Per ventura totes les minories que s'apleguen a les Corts Constituents palesen una sublim elevació de criteri? No hi ha dificultats greus a Andalusia, i a Madrid mateix no ha tingut lloc una crema de convents que, ben mirat, no constitueix cap títol de glòria, ni de capacitat constructiva?

I, tanmateix, ningú no impugna el dret del poble a seguir exercint una sobirania.

No és qüestió, doncs, de mesurar les nostres aptituds a través d'una colla de fenòmens transitoris ocorreguts en una hora de lluita i l'endemà d'un període d'opressió ofegadora. No demanem que ens reconeguin el dret de governar-nos perquè ens sentim perfectes, sinó perquè veiem en l'exercici del govern l'instrument de la nostra perfectibilitat.

CARLES SOLDEVÍ

Moments delicats

Cal no concedir massa importància a l'hostilitat manifesta amb què bona part de la premsa de Madrid ha comentat i ha tractat de regatejar l'èxit indiscutible de la votació del nostre Estatut.

No hi ha dubte que encara en molts sectors centralistes no és comprès ni el nostre problema ni el seu sentit, i així mateix és difícil per a nosaltres situar-nos en l'ambient d'uns elements que per tradició, per temperament i per una certa rebuïda no poden admetre cap sentit de diferenciació, i com que per altra part no han tingut mai cap greuge, violència ni limitació en res que afecti a llur llengua, a llur esperit, ni a llurs característiques, quan s'han assabentat que per l'aprovació del nostre Estatut ens sentíem lliures, han cregut ja altra vegada que perillava la integritat de l'Estat.

Aquesta actitud, molt lamentable, té, però, diversos motius, que sense poder justificar-la l'expliquen abundantment, suposa, malgrat tot, un petit manifest si no per a l'aprovació, per a la fàcil discussió a les Corts Constituents del cos legal, que és ja la nostra llei fonamental: el perill de donar lloc a polemiques i apassionaments que enverinarien una qüestió així plantejada en termes del tot favorables, i que convertida en motiu d'antagonismes, trobi obstacles, que es poden molt fàcilment esquivar.

El moment no és per caure en els vicis ni en les condemnable habituds, que feren fracassar altres intents més o menys viables de resolució del nostre problema. Si des de Madrid criden i d'ací contestem cridant, caldrà en les rèpliques cridar més fort d'una i altra banda i aviat es provocarà un aldarull en el qual serà ben difícil d'entendre's.

Deixem esvalotar, doncs, els qui no poden fer altra cosa, però no caiguem en el parany de contestar provocacions de la intenció de les quals és ben manifesta. La tasca política del poble de Catalunya i de la seva premsa ha de considerar-se pel moment aconseguida amb l'aprovació de l'Estatut. Malauradament existeixen avui a casa nostra conflictes socials greusíssims, que han de reclamar i absorbir l'atenció pública.

Concentrem tots els nostres esforços per a superar aquest moment difícil de la vida econòmica i social de Catalunya. Cal reaccionar sobre el pessimisme de l'ambient. Cal extirpar els abcessos malignes, que amenacen de mort les fonts de riquesa de la nostra terra; si per això són indispensables procediments quirúrgics, no poden rebutjar-se; el pistoler, el criminal que no té altra raó que la violència, la coacció de la pistola com argument únic per a imposar procediments o resoldre conflictes, són altres tants processos morbosos que cal suprimir si no es vol que mori Catalunya. Com s'han de suprimir igualment o s'han d'anular els esperits migrants i les ànimes negres que no creuen que pugui haver-hi pau sense l'aplicació diària del màuser o sense la destrucció de les organitzacions obreses.

El que cal és obligar a tothom a entrar dintre la llei, quan, com ara, la llibertat, la democràcia i la República són garantia que les vies legals estan obertes per a aconseguir tots els ideals i totes les reivindicacions, compatibles amb la vida mateixa del país. Amb la feina que tenim a casa, no hem pas, doncs, de distreure'ns amb els crims que vinguen de fora.

Ara som els parlamentaris els que hem d'actuar i els que tenim la seguretat completa, la fe indestructible que la voluntat de Catalunya prevaldrà definitivament en unes Corts Constituents, la raó d'ésser de la qual està en els principis de democràcia i llibertat.

Que no destorbïn la nostra feina delicada, ni les estridències de la baralla electoral, ni les angústies d'una asfíxia econòmica, ni les violències de conclusions revolucionàries.

Catalunya té dret a que es respecti el moment suprem de la seva reintegració a la vida dels pobles jurídicament lliures.

Manuel Carrasco i Formiguera

Progrés i pobresa

Comentaris a uns discursos

La tercera causa de les presents perturbacions és d'ordre polític, la universal difusió de les idees que venen operant damunt el món, especialment des de la descensants anys. Aquesta difusió que ha estat avarorida per la facilitat creixent de les relacions internacionals i la millora dels transports que tant han influït en la vida de la humanitat. Això ho denominaríem sintèticament el concepte democràtic de la societat moderna. No intentem ara definir amb massa exactitud, perquè trobaríem dificultats pels molts diferents matisos i les opinions. Diguem sols que és la constitució d'un sistema polític, acceptat per tothom sota diferents formes, en el qual el poder, més o menys efectiu, l'autoritat correspon a la massa del poble. Quan el moviment per la implantació d'aquest sistema es produïu en la forma de les revolucions anglesa i francesa, ja semblava que devia convulsionar el món. Més; que representen les transformacions de llavors amb les que es produïren ara?

L'espasme present s'ha estès a la Xina, a l'Índia, a Austràlia, a l'Amèrica del Sud, a les parts més remotes del planeta, trastornant el remolí econòmic de la present civilització. Arriba per tot i ho afecta tot i se'n ressenten França, Anglaterra, Alemanya, els Estats Units, totes aquelles nacions que semblava que tenien una política i una economia més segures.

Es interessant de considerar amb quina universal incomptència es fa front a aquesta crítica situació! Tothom espera beatament; espera que les coses s'arreglin per elles mateixes i s'arreglin bé! I per elles mateixes les coses es complicaran més cada dia. Es necessiten, en aquestes hores gravíssimes, personalitats que no tinguin la petita vanitat de figurar en política, sinó la gran ambició de dir la veritat al poble, per severa que sigui, i de guiar-lo generosament en cerca d'un camí que ens pugui portar a la resolució d'aquests fonamentals problemes.

Contrastant amb la manca de programa del món occidental, hi ha l'exemple rus. En ell l'interessant no és tant l'assaig comunista, que no sembla massa reeixit, com el treball segons un pla preestablert. Davant d'adversaris que saben el que volen, nosaltres pensem tractar les dificultats de demà amb les idees i els mitjans d'ahir.

S'han pronunciat, però, darrerament i altra vegada dues paraules esperadores com a resultat de la conferència de Chequers entre el canceller i el ministre d'Afers estrangers alemanys i els representants del govern anglès: "cooperació internacional". Cal que aquesta cooperació sigui sincera per a ésser efectiva. Perquè cal reconèixer avui, mal que pesi a molts, que les fronteres econòmiques ja no són les fronteres polítiques, que la nació que pensi que isolada pot bastar-se a ella mateixa per a viure, és presa d'igual follia que aquella altra que confit que ella sola podrà ésser prou, el dia de demà, per a la seva defensa militar. Prosperitat i seguretat han deixat d'ésser termes nacionals per devenir conceptes sub-internacionals, matèria de cooperació entre els pobles.

Aquests moments podrien definir-se com els de la crisi definitiva del nacionalisme. La civilització s'ha fet allunyant cada vegada més el poder de l'individu: del pare de família al clon, del clan al senyor feudal, del feudalisme a la monarquia, de la monarquia a la nació, de la nació a una organització política superior. Aquesta, la d'avui, és la transformació més difícil, i mentre es vagi produint seran dies cruels per a la humanitat, duri el temps que duri el trànsit.

Es diuen les idees, es tracta el diner, però l'home s'arropa encara a la seva terra. La irregularitat de la distribució humana, la desproporció entre el valor home i el valor capital en diversos llocs del món, fan que mentre en alguns indrets de màxima aglomeració constitueixen un problema difícil el sentit feina, en altres llocs manquen braços per valorar les riqueses naturals. Deu ésser internacionalitzada la humanitat, superant psicologies ancestrals; és necessària una nova distribució i circulació de la riquesa i trobar formes polítiques renovades en relació amb les multituds que s'han de coordinar. La dificultat està precisament a descobrir la manera com aquestes noves formes concretin l'autoritat anònima i dispersa i respectin alhora el que és fonamental per a la dignitat humana: la llibertat.

A. PI SUNYER

Per al Sr. Director de Correus de Barcelona

Amb aquest títol, "El Matí" publica aquest solt a primera pàgina:

"Lamentem haver de fer pública protesta davant la Direcció de Correus, per la manera com són tractats els serveis de premsa. Es possible que la Direcció a la qual ens adreçem ho ignorem, però és un fet que els subscriptors forans d'aquest i altres diaris barcelonins reben sovint amb un dia de retard el periòdic.

Sabem que la deficiència del servei pot venir en part del fet que l'ambulantia hagi de refusar els diaris per manca de vagonets suficients. Caldria, doncs, una reclamació del senyor Director de Correus perquè cessés aquesta deficiència en el servei."

Ens sumem a la queixa, encara que no creiem que les deficiències denunciades puguin tenir esmena fàcil. La causa

La Dictadura portuguesa

Estudiants dictatorials

El 17 d'abril els estudiants de la Federació Universitària Escolar barcelonina rebien — no sense sorpresa — el telegrama següent, enviat pels estudiants nacionalistes de Lisboa, reunits la nit precedent en el local de la "Lliga 26 de Maig" (nom que recorda el glorios aniversari de l'establiment de la Dictadura):

"Els estudiants portuguesos que no estan a sou d'estrangers, ni amarrats a sectes o a partits, aconsellen als seus companys de Catalunya que no es fiquin en la vida pública de Portugal. Vostres varen protestar contra el govern de Portugal per la seva energia i nosaltres felicitem el d'Espanya per la seva actitud davant d'incendiaris i assassins."

El text portador d'aquest telegrama no està redactat en un llenguatge gaire correcte, ço que no deixa de sorprendre una mica en estudiants universitaris.

Però no és això el que més ens interessa en aquest cas: si els estudiants nacionalistes tenen nocions bastant deficientes de llur idioma, allà ells. El que ens interessa és explicar el per què d'aquest telegrama, que segurament va deixar parats els estudiants catalans, que havien telegrafiat als qui creien llurs companys protestant contra els atropellaments de la Dictadura i fent-se solidaris dels col·leques perseguits.

Resumint, la història dels fets és la següent:

En la situació trágica en què avui es troba Portugal, aquella part de la joventut que és verament generosa i sana, no podia deixar d'intervenir, sacrificant-se si calia, contra els pretorians que arriben i tirantitzen la pàtria — igual que van fer a Espanya.

Així succeí, i amb l'auxiliament de Madeira coincidí el moviment de protesta estudiantil. Aquest fou admirable i enérgic. Els universitaris lluitaven amb valor i la Dictadura no dubta a assassinar-ne alguns. Hi hagué morts i nombrosos ferits. Així, per exemple, la policia intervingué brutalment a la Facultat de Medicina de Porto i, en una càrrega salvatge contra els estudiants indefensos, els va empenyer contra una part de l'edifici que es troba en construcció: en caure per les bastides, morí l'estudiant João Martins Branco. Una víctima més de la brutal tirania portuguesa!

Però un altre dia parlarem dels estudiants republicans. Per avui no farem referència més que a l'actitud de la Dictadura i a la conducta dels seus acòlits universitaris.

Aquella, a més de la força armada, mobilitada, en efecte, els estudiants nacionalistes, minoria que té llibertat de manifestar-se, però que representa tant la classe estudiantil com representaven els dependents de comerç de Barcelona, els pistolers del Sindicat

Finestreries

EL SENY I LA FORÇA

Trobo benvingut que la premsa estrangera recalqui el seny demostrat pels catalans en la confecció de l'Estatut. Sobretot la premsa anglesa, la més ben informada i entenenent en el pla polític, ha donat, com ja deuen saber, aquesta impressió en els seus millors òrgans. L'assenyada proposta, subscrita per la pràctica unanimitat dels catalans, és tot el contrari dels esgarips violents i desvalguis d'una minoria irresponsable: vull dir que és una gran demostració de força. Una força autèntica, en fer-se conscient d'ella mateixa, tot seguit es modera. El separatisme sentimental comportava una feblesa; la ficció de parlamentarisme que hi havia a l'Espanya monàrquica era tan flac que no sabia viure sense l'engany, la concepció, la inacció i la aliena mediocritat; els governs "forts" o dictatorials, que van assajar amb l'èxit que tothom sap, eren els més febles: havien d'amorollar l'opinió, emmetzinar el cos social amb una plaga d'espies i confidentes, viure en l'astorament de cada veu i de cada trepig.

L'Estatut és un magnífic exponent de la força catalana i no hi ha mesura que, un cop aprovada, pugui fortificar més la República. Tant hi pesa la lleialtat com la llibertat: tant és una justa reivindicació com un oferiment de concurs, tant reclama les necessàries facilitats, l'ambient, per al nostre moviment peculiar de rotació, com la fermaça d'un moviment conjunt de trasllat per via bella i espaiosa. És un recaptament i és un present. Si la seu de la representació d'Espanya el rep amb magnanimitat, aquest esperit seu serà un respost al nostre. El nostre esperit de mesura ha d'ésser una incitació a la generositat, perquè és una generositat ella mateixa.

La República, altrament, té tot interès a donar un nou crèdit a la paraula patriotisme, a demostrar que ella mateixa és una lligada de pobles lliures, una avenença cordial de matisos fecunds. Els espanyols no tenen, ni convé que tinguin, la feble condició de "súbdits". Espanya ha d'ésser una unitat forta, i la força, en la humanitat moderna, no vindrà mai de la coacció, sinó de la deu pura del Consentiment.

JOSEP CARNER

El Govern de la República

Espanyola ha honorat la nostra llengua fent-la ensenyar als nens catalans
Tu que els catalans, ja tenen en la nostra llengua els seus reials i impresos?

Al ministeri del Treball
El ministre: —Veiam si així reformo la meua agror.

El Govern de la República
Espanyola ha honorat la nostra llengua fent-la ensenyar als nens catalans
Tu que els catalans, ja tenen en la nostra llengua els seus reials i impresos?

REVISTA DE PREMSA

Una nova era

Diu el Diari de Vich en el seu editorial:

"La nostra Ciutat i Comarca, ha fet honor a la seva tradició de catalanitat. La votació que va obtenir l'Estatut de Catalunya, va ésser una de les més importants de la nostra Pàtria. Els que tota la vida havem lluitat per arribar a aquesta hora de glòria i llibertat, sentíem ahir, a mesura que ens anaven pervenint les dades de tot Catalunya, una emoció vivíssima. A la joia del triomf s'hi ajuntava una mena de calfred molt semblant a aquell que senten tots els debutants en l'exercici d'una funció transcendental. El pessimisme de la responsabilitat començava d'iniciar-se. L'autonomia de Catalunya, capgirada totalment la faç de la nostra terra. L'hora dels discursos fugí i s'acabà. Els verbatimens més o menys extensos, se'anarà ara fora de tot, i els antics tots contra el poder central, han de desaparèixer per sempre de la boca i la ploma dels polítics catalans. Una nova era comença. Era constructiva i creadora. Era de seny i de responsabilitat. La nova estructura de Catalunya té una importància definitiva per la nostra terra. No permet ni assaigs ni provatures. Cada ensopadga, representaria una reculada de segles i un risc gravíssim per a la nostra economia nacional.

Catalunya en escollir els homes que han de portar a la pràctica els drets que ens reserva l'Estatut, cal que ho faci amb tot el seu seny racional, buscant aquells que siguin més aptes per la feina constructiva que es prepara. S'ha de deixar guiar pel mateix esperit que aconsella escollir un bon arquitecte i un mestre d'obres expert, quan es projecta l'edificació d'un immoble. A l'hora passional dels darrers mesos, cal que la successió l'hora de reflexió i de serenitat. Són molts els conflictes que s'han d'endegar. I res com un esperit equítime i seré perquè el "jús sum cuique tribuere" tingui una aplicació estricta. Ahir la ràdio ens portava a les nostres oïdes molts parlaments, i amb dolor havem de confessar que pocs, ben pocs, foren adequats al moment i tingueren la ponderació que calia.

Certament que la joia d'una votació magnífica arborava tots els entusiasmes, però tanmateix tenim massa a la vora del cor les inquietuds socials d'aquests dies, que per una impaciència inexplicable posen en risc la pau social i l'economia nacional de Catalunya. No havem parlat fins que l'Estatut ha triomfat. L'Estatut és nostre, l'havem guanyat i ningú gosarà discutir-nos-el. Per això creiem que cal procedir amb urgència, a la reparació d'aquest equilibri social que sols una llei justa i humana severament aplicada pot restablir. Nosaltres, que havem trentat moltes plomes per la defensa — en èpoques de dictadures — dels interessos justos de totes les classes socials, ens creiem avui amb el dret de recomanar als impacients que es neguitegen (comptant una mica amb la tolerància d'un govern liberal) molt més que en època tècnica i inhumana de les dictadures, que serveixin els interessos contraris a la República espanyola i a l'Autonomia de Catalunya, no donant un marge al temps i a l'esperit just i equítime dels nostres representants, que han de tenir el màxim interès, àdhuc, per amor a Catalunya, per a obtenir totes aquelles reivindicacions socials que siguin justes i que permetin una harmonia entre el capital i el treball, fassó única d'assegurar la prosperitat i la riquesa i el benestar de la nostra pàtria.

En aquestes hores de tanta emoció i transcendència per Catalunya, que tot hom medita i reflexiona, i els uns, veuen la imprudència de les promesses impossibles, i els altres, la raó essencial d'un equilibri i d'un ordre jurídic, econòmic i social sense el qual és impossible l'existència dels pobles. Sempre havem estat optimistes. El nostre poble és ric en possibilitats. A la riquesa natural s'hi afegeix l'aptesa individual. Seny de la raça, disciplina pel treball, fortitud en el sacrifici i amor a la terra, són virtuts que fan dels pobles, malgrat desgràcies i malvestats, pobles exemplars. Catalunya, amb seny, pot ésser el poble model que tots havem somniat, tot treballant per la seva Autonomia. Que els polítics facin el seu deure, i que el poble els atorgui encara un marge de confiança. La salut de la pàtria ho reclama.

FRANCESC M. MASFERRER

El senyor Peiró contesta a l'"amigo Lluhi"

El director de Solidaridad Obrera, senyor J. Peiró, contesta l'article del senyor Lluhi. Es de suposar que l'entendran perquè el senyor Peiró i el senyor Lluhi escriuen igual, com pot comprovar-se llegint ara aquest especialíssim article:

"CADA CUAL A LO SUYO, SEÑORES. — Decia yo, hace pocos días, que el amigo Lluhi y Vallesca no sabía lo que se decía al meterse con las cosas de la C. N. T. y de la F. A. I. Insisto manteniendo el mismo concepto, por una cosa es el rabano y por otra las hojas.

Lo primero que se necesita es tener franqueza. Independientemente de la conciencia de unos huelgas, que no responden a un concepto colectivo de la Confederación Nacional del Tra-

bajo, sino a la voluntad autónoma de los sindicatos que la integran, hay que decir con toda franqueza y claridad si esas huelgas tienen un fondo de justicia o no lo tienen. Si lo tienen, no hay lugar a esos aspevitajes; si no lo tienen, no son razones bastantes el hablarnos de los peligros del advenimiento de un régimen fascista o del triunfo de los comunistas. Más interesante que todo esto, como luego se verá, es lo otro: los trabajadores necesitan comer y no comen.

En la C. N. T. no se desconoce que la situación económica, no de España, sino del mundo, no permite a las industrias producirse con grandes liberalidades. Pero tan cierto como esto, lo es el que el responsable único de esta contracción es el sistema capitalista. Con qué derecho se pretende que los trabajadores acepten una parte de esta responsabilidad — que en ellos implica aceptación voluntaria de penalidades —, si esta responsabilidad es exclusiva del sistema capitalista? La burguesía come, no obstante; los trabajadores, no. ¿Cómo van los trabajadores a resignarse a sufrir hambre y penalidades en medio de las ostentaciones de lujo y del despilfarro de la burguesía?

Me doy cuenta de que tampoco bastan los argumentos sentimentales. Mejor son los argumentos basados en los hechos corrientes.

Ahi tenemos lo que ocurre en la industria metalúrgica. Las bases presentadas por los obreros han sido calificadas de absurdas e inaceptables. Pero, con todo y que lo fueran, esas bases han sido aceptadas por una buena parte de la burguesía metalúrgica, y hay que preguntarse por qué no ha hecho lo mismo el resto de la burguesía. Yo digo que lo ha hecho por intransigencia; y hay que preguntarse también si cuando los trabajadores necesitan comer y no comen, se puede y debe transigir con esa intransigencia.

Puede ocurrir que existan razones que expliquen el que una parte de la burguesía se niegue a conceder lo que otra parte ha concedido, y yo digo que esas razones pueden reconocerse, y generalmente son reconocidas, mediante el diálogo. Y si la burguesía se niega a este diálogo, ¿es por respeto a la República o por miedo a una dictadura de tipo fascista o al triunfo (!) del comunismo por lo que los trabajadores deben resignarse?

Donosa teoria sería esta. No se pretende hacer buena la teoría de la resignación, y sería conveniente que nos lo aclarara; porque, en el fondo de todo, con esta actitud del proletariado, pareciera, por lo visto, a una especie de caja de Pandora, no hay más que esto: no resignación a las intransigencias de la burguesía.

En cambio, los hechos están demostrando cada día que esas huelgas de fondo revolucionario no han existido más que en la imaginación de Maura y de Largo Caballero y en la cabeza de los que no se atreven a pensar por cuenta propia. Porque las huelgas pasan como siempre pasaron, y la revolución, por ahora, no aparece por parte alguna. Lo que quiere decir — hay que repetirlo —, que, en el fondo de todo, no hay más que un problema de necesidades, sentidas por el proletariado, y de intransigencias mantenidas por la burguesía.

Lo demás, y que me perdone el amigo Lluhi y Vallesca, no es más que pensar con la cabeza de Maura.

Porque lo diga el no ha de ser cierto que la C. N. T. pasa por una crisis de hombres dirigentes y de orientación eficiente. Seguramente que para Lluhi y Vallesca, el verdadero tipo de hombre dirigente y de orientación eficiente, es el hombre capaz de permanecer sentado, mano sobre mano, en espera del marid del cielo republicano. Y se equivoca lamentablemente.

Los dirigentes de la C. N. T. saben perfectamente que la revolución española será un cuento tártaro si ellos no empujan y no movilizan lo que propende a escandaloso existis espiritual y material. Los republicanos y socialistas se han parado, suspendidos de ánimo, a contemplarse el ombligo. Los trabajadores los han comprendido y piden lo que necesitan, y sin darse cuenta empujan lo que los dirigentes entienden que debe ser empujado. Por el momento no pasa nada, aunque Lluhi y Vallesca, al parecer coincidiendo con Maura, se imagine otra cosa.

Pero lo más curioso del caso es que el amigo Lluhi y Vallesca, sin darse cuenta, según opino, del daño que produce, acusa a la C. N. T. y a la F. A. I. del continuo planteamiento de huelgas. Que digan eso Maura y Largo Caballero, se explica por las razones que yo he de obviar aquí. Pero que lo diga él, que se levanta como un defensor de la C. N. T., sólo tiene una explicación: que Lluhi y Vallesca ha hablado con ligereza de lo que no ha llegado a comprender.

Porque la C. N. T., y esto ya queda dicho al principio de estas cuartillas, no ha intervenido en la gestión, y mucho menos en el inicio de las huelgas que tanto preocupan a los que no se preocupan de la suerte del proletariado español. Ni la C. N. T. ni la F. A. I. han metido la mano leve ni en esos conflictos. Y como yo no he de defender a la F. A. I., porque ella se sobra para defenderse, me remitiré a explicar el papel hasta cierto punto pasivo de la C. N. T.

No sin rebasar sus atribuciones, la C. N. T. tal vez hubiera intervenido en esas huelgas en el sentido de intentar que las demandas que los sindicatos hubiesen de presentar se plantearan en bloque, con el fin de llegar al establecimiento de una escala de salarios mínimos que permitieran afrontar las necesidades de la clase obrera. Pero, a primeras de cambio, nos encontramos con la actuación parcialísima de Largo Caballero, que tomó el Ministerio de Trabajo como oficina mandataria de la U. G. T. y del Partido Socialista, y con un Maura, que trata los incidentes naturales derivados de cualquier huelga de poco más o menos con la misma o peor dureza y crueldad que los ministros de la Monarquía. Y está ahí el cogollo: cualquiera que tenga un dedo de sentido común, comprende en seguida que no es oportuno, ni siquiera digno, decirle a los de abajo que se estén quietos, que sufran las torturas del hambre, cuando desde arriba se complacen — y yo he comprobado que con un sadismo que horroriza y subleva —, en tratar al proletariado con el látigo y con el plomo.

Yo digo que la C. N. T. hubiera cometido una infamia si hubiera aconsejado calma y resignación a un proletariado tratado como lo es el español. Por el contrario, yo he opinado antes de ahora que la C. N. T. ha debido intervenir de muy otra manera, esto es, haciéndoles comprender a Maura, a Largo Caballero y a todos los ministros que perdieron la noción del pudor, que con el proletariado español no se puede jugar tan impunemente como ahora han jugado, y añado, además, que si aquí se hubiese cometido la insigne vileza, muy propia de la tradición maurista, de dar vigencia a la infamia representada por la ley de Defensa de la República, pasando por encima de las conveniencias de la Confederación Nacional del Trabajo, yo me hubiera lanzado a la calle con los que hubieran querido seguirme, probablemente a que nos aplastaran, pero a caer aplastados con dignidad. ¿Comprende esto el amigo Lluhi y Vallesca?

Y lo que hubiera hecho, opiné que debía hacerlo la Confederación Nacional del Trabajo, sin importarme la economía del país y lo que luego hubiese de venir. Por encima de todo había que poner la dignidad del proletariado, vilmente ultrajada por Maura y sus valedores.

Lo que no ha comprendido aún el amigo Lluhi y Vallesca, es que los únicos que encendieron esta hoguera social, y, por tanto, los únicos responsables también de lo que el tanto lamenta, son Maura y Largo Caballero y la complicidad y la cobardía de sus compañeros de Gobierno. Y no hablemos de la semicobardía de los diputados, que, en tanto que de extrema izquierda, estuvieron al borde de darle toda, toda la razón al soberbio y perverso conservador que gobierna desde la Puerta del Sol.

J. PEIRO

ELS TRIBUNALS

UN OFICIAL DE JUTJAT AGREDIT EN PRACTICAR UNA DILIGENCIA

En presentar-se l'oficial civilista del Jutjat de la Barceloneta a un guardamobles del carrer de Provença per practicar-li determinada diligència judicial, fou insultat i agredit per un fill de la mestressa d'aquell establiment.

L'oficial donà compte del fet al Jutjat de guàrdia.

DEMANDA DE MILLORES PER AL COS DE SECRETARIS DE JUTJAT

Ahir a la tarda celebraren una reunió els oficials judicials que fan llurs serveis a les secretaries dels Jutjats d'Instrucció de la capital.

En la reunió va tractar-se de la col·lecció de millores per a la classe que pensen adreçar al Govern, entre les quals figura com a principal, la creació del Cos d'Oficials Judicials dependents de l'Estat, amb organització pròpia i semblant a la que tenen els secretaris.

PRESA DE POSSESSIO

Ha pres possessió del jutjat d'Instrucció del districte de Llotja el nou jutge Joan Pastor.

El senyor Pastor complimentarà el president de l'Audiència i els altres jutges.

L'EXPLOSIÓ AL PASSEIG DE GRÀCIA

Davant el Jutjat especial han passat alguns testimonis que han fet declaració en el sumari que s'instaura amb motiu de l'explosió ocorreguda al pou de distribució de cables de les línies telefòniques al Passeig de Gràcia.

Cap dels testimonis ha portat, segons les nostres referències, detalls d'interès per a esbrinar qui podessin ésser els autors del fet.

DILIGENCIES DEL JUTJAT DE GUÀRDIA

El jutjat del Nord, secretaria del senyor Salvà, instruí durant la seva última guàrdia, 42 diligències, havent ingressat en els calabossos sis delinqüents.

El substitut el jutjat de Drassanes, secretaria de Marian Pujades.

Des del dia 12 d'aquest mes, les tarifes dels tramvies s'ajuparan de cinc cèntims en tota els trajectes

El Butlletí Oficial del dimecres inseria una comunicació dels Tramvies de Barcelona, S. A., Companyia General de Tramvies i Tramvies de Barcelona, Sant Andreu i Extensions, S. A., en la qual anuncia que, a partir del dia 12 del corrent, s'augmentarà en cinc cèntims el preu dels bitllets dels tramvies, actualment en vigor.

També anuncia que s'expandran uns "tiquets", per mitjà dels quals, l'esmentat augment quedarà quelcom reduït.

La sardana

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a aquesta nit una audició de sardanes al Paral·lel, davant dels Cafés Còmic i Comtal, a càrrec de la Còpia La Principal del Llobregat, la qual interpretarà un selecte programa.

III APLEC D'ESTIU

Organitzat per l'Agrupació Sardanista de Barcelona, tindrà lloc demà, matí i tarda, el seu III Aplec d'estiu a les "Fontetes" de Sardanyola.

Hi prendran part les cobles Barceloneta i Empòrium, les quals interpretaran un selecte programa de sardanes.

AGRUPACIO CULTURAL ATLANTIDA

Aquesta entitat ha organitzat per a aquesta nit una ballada de sardanes a càrrec de la cobla "Popular", que tindrà lloc a la plaça del Mercat (Clot). En cas de mal temps se celebrarà al seu estatge social, plaça del Mercat, 2.ª pl.

El programa és el següent: "Lluiment que neix", Vallmajor; "Baixant de Puigventós", Monner; "A la Verge de Farnés", Vicents; "Somriente", Bou; "La font rovellada", L. M. Soler; "Noies martiniques", Rimbau.

FOMENT DE LA SARDANA DE BARCELONA

Demà, diumenge, a la tarda tindrà lloc a la plaça del Brollador del Parc de la Ciutadella l'acostumada ballada de sardanes que organitza el Foment. Anirà a càrrec de la cobla La Principal Barcelonina, que executarà el programa següent:

"Enyoradissa", Casademont; "El despertador d'un somni", Serra; "L'avi Xena", Juncà; "Il·lusions", Rita Ribes; "La noudalla", Garreta; "El rabadà", Mayral.

AGRUPACIO SARDANISTA DE SANT GERVASI

Aquesta entitat ha organitzat per a demà, diumenge, a la nit una ballada de sardanes que tindrà lloc a la plaça de la Bonanova, i anirà a càrrec de la cobla "Popular", que interpretarà el següent programa: "Margarida", Estela; "Delectació", Serra; "La baladrera del barri", Oriol; "Regalims del cor", Bou; "Cantant la festa", Rimbau; "A la Verge del Farnés", Vicents.

COMISSIO DE VEINS DEL CARRER BERTRAN

Aquesta comissió ha organitzat per a demà, diumenge, a les sis de la tarda, una audició de sardanes que tindrà lloc a la plaça de Figuerola (carrer de Bertran), a càrrec de la cobla La Principal de Barcelona, que interpretarà el següent programa:

"L'aplec d'estiu", Naxos; "Vallvidrera", Duran; "Cançó de l'avia", Saderra; "Espigolera", Bou; "Tot jugant", Sanç; "Jovenivola", Gratacós.

L'Agricultura

ASSAIGS DEL CONREU DEL TABAC

Zona Catalunya-Balears

Per ordre del Ministeri d'Hisença, que publica la "Gaceta de Madrid", del 12 del corrent, es convoca als agricultors de les províncies de Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i Balears, amb excepció d'algunes comarques, a sol·licitar autorització per conrear tabac durant l'any 1932 en concepte d'assaig i ajustant-se a les condicions següents:

Hauran de sol·licitar-ho, per mitjà d'instància dirigida a l'Il·lustríssim Sr. Representant de l'Estat en l'Arrendament de Tabacs, President de la Comissió Central dels Assaigs del Conreu del Tabac, per conducte de l'Enginyer Inspector de la Zona, En Adalbert Picasso, Corts Catalanes, número 669, bis, Barcelona, havent d'esser lliurades en el termini improrrogable que acabarà el 31 d'aquest mes.

La llovor serà facilitada gratuïtament per dita Comissió Central.

Però, si un agricultor o grup d'agricultors volguessin fer assaigs d'altres varietats, podran sol·licitar-ho a dita Comissió Central.

El número de conreadors no podrà passar del que s'autoritza en l'última campanya, essent la superfície a cultivar de 5.000 hectàrees com a màxim.

El número mínim de plantes a conrear per cada concessionari serà de 2.000, que corresponen aproximadament a una superfície de 1.500 metres quadrats, donant-se preferència als conreadors d'anys anteriors.

No es concediran llicències de con-

reu en els terrenys impropis pel mateix o de difícil accés, o, tampoc, quan els locals proposats per la dessecació no tinguin condicions, ni quan els sol·licitants, per utes anteriors, no ofereixin suficients garanties personals.

Els concessionaris abonaran en concepte de drets i despeses de vigilància, l'un per cent de l'import de llurs lluraments de tabac.

El preu que es pagarà el quilogram de fua seca, sense beneficiar, serà:

Classe extra	3'30 pessetes.
1.ª de 1.ª	2'75 "
1.ª de 2.ª	2'50 "
2.ª de 1.ª	2'25 "
2.ª de 2.ª	2'25 "
2.ª de 3.ª	2' "
3.ª de 1.ª	1'75 "
3.ª de 2.ª	1'75 "
3.ª de 3.ª	1'50 "
Cues	1'25 "
Fragments	1' "
	0'60 "

Aquests preus s'augmentaran provisionalment en un 5 a 10% fins tant es determini el cost de producció del quilogram de tabac sec tenint també sec tenint també un augment de 15 o 25% els productes procedents de lleuor filipina i havana.

La producció mitja de fua seca per hectàrea, pot calcular-se en 1.200 quilograms en secà i 2.400 en regadiu, havent estat freqüent en aquesta zona per la campanya última, arribar a produccions bastant més elevades.

Les sembres es fan en llevors en el mes de febrer, generalment, efectuant-se el trasplantament als tres mesos aproximadament, madurant el tabac al cap d'uns altres tres mesos, en quin moment es dona la primera tallada, que és la mior en quantitat i qualitat. Es conreu que requereix pocs regaments i també pot fer-se en secants frescos. El secat es pot efectuar en qualsevol local, amb tal de que tingui suficient capacitat i bona ventilació, fugint d'aquells que puguin comunicar mals oïres a la coita; aquesta, una vegada seca i empaquetada, es jura al Centre de Fermentació a comptar del primer d'octubre, essent a l'entrada classificada i valorada amb presència del concessionari o del seu representant, efectuant-se seguidament la corresponent liquidació.

Per totes les operacions que requereix el conreu i dessecació del tabac, es facilitarà als agricultors concessionaris, pel personal dels assaigs, quantitats i consells els sien necessaris, visitant-los periòdicament.

Es, doncs, el tabac, planta que dona un elevat rendiment ocupant sols el terreny durant tres mesos i no requerint penoses operacions del conreu, el que permet emplear en gran proporció jornals de dona o de noi, o simplement l'auxili de la pròpia família del conreador.

La inspecció per Catalunya-Balears, Corts Catalanes, 669, bis, Barcelona, i l'Encarregat del Camp d'Experiències de Tortosa, En Miquel Gaya Gilibert, Genoveses, 2, Tortosa, faciliten impresos d'instàncies a qui ho sol·liciti i atenen qualsevol pregunta que faci referent al particular.

Barcelona, juliol de 1931.

Municipi

D'URBANITZACIO

L'alcalde, doctor Aiguader, a fi d'atendre com cal a les condicions d'higiene i ornament que ha de reunir la urbanització de la nostra ciutat, ha donat ordre que es faci un ban que serà publicat aviat, fent avinent la necessitat de complir el que disposen les ordenances municipals sobre tancament de solars, condicions que cal que tinguin les portes, instal·lació de satifaga domèstics, pintat de façanes, etc.

LA VACUNA CONTRA LA RABIA

També ha ordenat l'alcalde que es publiquin un altre ban interessant que els propietaris de gossos els portin a vacunar al Laboratori municipal, per tal de prevenir la possibilitat que les besties puguin patir la rabia, tan perillosa per a totes les persones que els envolten.

BENEFICENCIA LES GUARDERIES

La iniciativa de l'anterior alcalde senyor Comte de Güell, en favor d'aquestes institucions, segueix ajudada amb el major entusiasme per l'actual Comissió de Beneficència.

Tenen per finalitat aquestes institucions guardar i alimentar durant el dia els aens de mares pobres que, per no poder prescindir del jornal, es veuen en la precisió de tenir que abandonar llurs fills.

A mitjan d'aquest mes s'inaugurarà un pavelló completament adient per a tal servei i capacitat per a 300 aens, en l'antic Hospital de Sant Pau.

Tot seguit començaran les obres per a un altre servei semblant, junt a un espai lliure en un antic edifici del municipi, al carrer de Sadurn, i se'n projecta un altre al barri de Santa Madrona.

A mig setembre s'inauguraran els jardins que voltaran la guarderia de nens del barri de la Barceloneta en el bloc que queda comprès dins l'antiga caserna de Sant Carles, l'enderrocament del qual començarà aquesta setmana.

EL SUBMINISTRAMENT DE LLET A LA CASA DE MATERNOLOGIA

El "Boletín Oficial" del dia 5 de l'actual publica l'anunci de la subhasta del subministrament de llet a la Casa de Maternologia, amb un pressupost per a un any de 54750 pessetes.

La subhasta se celebrarà el 29

VIDA SOCIAL

LA VAGA DELS METALLURGICS

L'assemblea dels vaguistes

L'assemblea dels metallúrgics en vaga va celebrar-se ahir al matí al Palau de les Arts Decoratives del Parc de Montjuïc.

L'ampolla del Palau era totalment ocupada, i una gran multitud es veié obligada a quedar-se a l'exterior, on havien estat instal·lats altaveus.

El Comitè de vaga donà compte del curs de les negociacions amb la representació patronal, i digué que les bases dels obrers havien estat contestades amb unes altres bases, en les quals s'oferien jornals mínims inferiors als actuals. Suposava que en la nova reunió que se celebraria a la tarda podria arribar-se a concretar alguna cosa, per haver recaptat de la representació patronal que hi concorri investida de la màxima autoritat per a poder resoldre sense necessitat d'efectuar consultes.

Tots els oradors recomanaren serenitat i fermesa, per tal que la vaga pugui continuar com fins ara, donant el més alt exemple de cohesió, de civisme i de decisió, ja que tot i que estan en atur des dels dilluns darrer quaranta mil metallúrgics, no s'ha registrat el més petit incident.

També parlà Angel Pestaña, qui s'excusà de parlar concretament del conflicte plantejat, per haver-ho ja fet amb tot detall el Comitè de vaga. S'estengué en consideracions, i estudià el problema de les lluites socials i l'evolució de les demandes proletàries.

Resumí el president de l'acte, i es donà per acabat aquest a quarts d'una.

Patrons que accepten les bases

Durant el dia d'ahir, 29 petits patrons del ram es presentaren al local del Sindicat per acceptar les bases.

Coaccions

La gerència dels tallers d'automòbils instal·lats al carrer de les Corts Catalanes, 418, ha posat a coneixement de la policia que amb motiu de la vaga del ram de la metal·lúrgia els seus obrers són objecte de coaccions per part d'uns individus als quals es creu vaguistes.

Una nota dels patrons

Aclarint algunes informacions publicades, ens diu la Unió Industrial Metal·lúrgica que li interessa de fer constar que, donant proves d'interès i esperit de transigència, s'han presentat a les reunions a què ha estat cridada per la Generalitat i el Govern Civil, reunions que venen celebrant-se en el lloc designat per la Generalitat i a presència del president senyor Macià i d'un delegat del senyor governador. En la segona reunió, que tingué lloc dimecres, va ésser presentat un projecte de contrabases per part de la representació patronal, i es continuà la discussió ahir a la tarda.

del corrent, a les dades del matí, a les Cases Consistorials.

Els plecs podran ésser presentats al Negociat de Sanitat i Beneficència de l'Ajuntament, de deu a dotze del matí, en dies hàbils, fins al dia 28 de l'actual.

L'expedient serà de manifest a la mateixa oficina durant les hores de treball dels dies hàbils fins a les dotze del migdia de l'esmentat dia 28, per tal que pugui ésser examinat pels interessats, fixant-se principalment en el plec de condicions a fi que les proposicions s'hi facin ben ajustades.

MILLORES URBANES

El doctor Aiguader ha trasllatat a la Comissió de Foment, amb el prec que es faci el possible per tal que sigui atesa la queixa que formulen, per mitjà del diari "La Noche", els veïns del carrer de Maura, entre la Ronda de Sant Pau i el carrer de Borrell, a fi que s'augmenti la il·luminació d'aquell tros.

Igualment ha passat, per ordre de l'Ajuntament, a Serveis tècnics una nota publicada pel mateix diari sobre el mal estat del paviment central de l'Avinguda de Mestral (barri de Melanes del Bosc).

MERCAT DE SANT JOSEP

El tinent d'alcalde senyor Jorja, designat per la Comissió de previsions com a inspector d'aquest mercat, rebé el públic i venedors tots els dijous, d'onze a dotze, exceptuant els festius, a la Direcció de l'esmentat mercat.

MERCAT DE LA BARCELONETA

L'esmentat tinent d'alcalde rebé el públic els dijous, de deu a onze, tret dels festius.

JUNTA DE PALAUS I JARDINS

En la darrera sessió celebrada pel Patronat del Palau d'Agricultura, prengué possessió el seu càrrec de vocal el regidor senyor Josep Escotet, en substitució del senyor Casanoves.

Informació universitària

L'ORIENTACIÓ DE LA F. U. E.

Miquel A. Marin parlà d'ella en l'homenatge als estudiants portuguesos

En la sessió que ahir publicàvem de l'acte d'homenatge als estudiants portuguesos, que tingué lloc al local del Centre Autonomista de Dependents, remarcàvem que el primer parlament, a càrrec del director de la F. U. E. Miquel A. Marin, el dedicàvem per a l'edició vinent, ja que la manca d'espai disponible no permetia estendre'ns en la mesura que la nostra missió informadora ens aconsellava, tenint en compte que les paraules de Marin són en tota llur extensió la tendència actual i el camí que es proposa de seguir la F. U. E. de Catalunya.

Començà exposant els motius de la vetllada, de companyonia a uns estudiants — estudiants i obrers portuguesos — i dignu que la F. U. E. no sols vol manifestar el seu agraïment a la Junta del Centre per la cessió generosa del seu local, sinó que vol retre-li públic homenatge per l'actuació plena de dignitat que tingué davant la dictadura, quan aquesta, potser perquè veia que d'aquest Centre — on es conreava la cultura en el seu doble aspecte espiritual i físic — podia eixir aquella generació que, en forma, havia d'assolir per a Catalunya el que segles d'opressió no aconseguiren, va atacar-lo despietadament, i després de tancaments periòdics va fer aquell tràpic vergonyós als que l'havien usdefruit fins la poe.

Fa vots la Federació perquè la interrupció forçosa de les seves tasques docents hagi donat als antics dirigents del Centre aquella competència i maduresa que sols s'adquireixen en les hores d'anaror, perquè el ritme de treball que ha reprès el Centre tingui aquella eficiència que tan necessària és ara que es va a estructurar una nova Catalunya.

Seguidament manifestà que la F. U. E. vol aprofitar el seu primer acte públic per a exposar el que ha estat, el que és i el que serà, per tal que tothom pugui jutjar amb objectivitat i és per això que entra de seguida a desdoblir l'origen, l'actuació i la finalitat de la F. U. E.

Fem una exposició detallada del procés de formació de la F. U. E., com aquesta, que en realitat s'hauria de dir Confederació perquè neix fruit de la unió lliure d'associacions professionals que gaudeixen d'una representació, va veure obstaculitzada de seguida la seva actuació per la dictadura, que no li permeté dedicar-se de ple a la seva finalitat de promoure l'importació de Catalunya a la cultura que és universal, i diu que aquest primer període acaba amb aquell manifest del 5 d'abril d'aquest any en què la F. U. E. es declarava incompatible amb el règim que desballestava la vida dels pobles peninsulars i entre altres coses el ritme docent.

Diu que aquest primer període s'ha retret tres coses: que la F. U. E. era provincialista, que havia fet política i que no podia presentar un bagatge que demostrés la seva catalanitat.

Diu que els que fillen la F. U. E. desconeixien el que és una Federació, i el que succeïx és que s'obliden que la solidaritat que hi havia amb les altres Federacions dels pobles peninsulars era deguda a que l'enemic era comú, i per això unia lurs esforços; que la Federació té una completa independència respecte a les altres Federacions peninsulars i que únicament els uneix el vincle que lliga tots els estudiants dels pobles catalans, el sentiment universitari. Quant al segon aspecte diu que, efectivament, la F. U. E. ha fet política, política universitària, i que els que diuen que la F. U. E. ha fet política vulcan obiden sens dubte que quan una dona d'un engranatge va malament l'actua el conjunt de l'engranatge ha de patir forçosament, i així en reacciona la Federació pels atacs de que era objecte, la seva reacció afectava no solament l'ambient universitari on volia moure's, sinó també a la vida pública.

I per últim posa de relleu que fou la F. U. E. la que sollicità en el Congrés Universitari celebrat l'any passat que les altres Federacions fessin seu el desig que a la Universitat de Barcelona es fessin els ensenyaments en català; com el Congrés amb una cordialitat que mai no es farà marcat prou va fer seva la petició, i amb la força conjunta de totes les altres Federacions es va fer la sollicitud al ministre d'Instrucció, que no cedí pels motius que tots podem pensar.

Com la F. U. E. el mateix dia de la proclamació de la República acordà demanar una reunió del Claustre Universitari perquè declarés la Universitat Autònoma Catalana, i com una de les Associacions, la de Dret, havia organitzat el primer cicle de conferències en català a càrrec del mestre Pompeu Fabra i Dr. Joan Comorines.

Però calben—diu—qui són els que ens titllen de manca de catalanitat? Són els de sempre; els que en les hores de lluita romanen allunyats de la palestra i en el moment de les vaques grasses es converteixen en jugadors d'avantatge que amb el mirallat ja estat per agafar alces de defensar els interessos comuns defensar els personals i posen el sentiment de catalanitat en voler-lo monopolitzar, a

ros, acudint la tropa per elements de debures de humanitat, a apagar la que se creyó conda de

En quant al manejo per los dados de la vagoneta, el plano inclinado, existe un servicio de avanzada en aquellos lugares, para que, relevo y aprovisionamiento se utiliza por la tropa para mayor comodidad la mencionada vagoneta, sin que ninguno de los citados hechos implique en modo alguno la prestación de servicios de ninguna clase a la empresa, limitándose la misión del Ejército, de conformidad con las órdenes recibidas, a vigilar en pro de la conservación del orden, con tendencia a evitar que sean cometidos hechos delictivos de ninguna especie.

CONFERENCIA DEL GOVERNADOR AMB EL GENERAL BATET

Ahir al migdia, els periodistes no veieren el senyor Anguera de Sojo, per estar celebrant una conferència amb el general Batet.

Sembla que s'ocuparen de la situació a la província, puix que a diversos llocs hi ha tropes destacades.

HA MILLORAT EL COMANDANT DE SEURETAT, FERIT EN EL TIROTEIG DEL CARRER DE MERCADERS

Molt millorat ja de les lesions que va sofrir amb motiu del tiroteig ocorregut dies enera al carrer de Mercaders, ha abandonat la clínica on es trobava hospitalitzat, el comandant del Cos de Seguretat, senyor Fernández Anguiano, el qual ha estat traslladat a casa seva.

LA JUNTA ANTIVENÈRIA

La Junta Antivenèria, presidida per l'inspector de Sanitat, doctor Benzo, ha acordat redactar un nou reglament que respongui a les necessitats modernes. També acordà que als dispensaris les dones siguin visitades totes gratuïtament, i els homes hauran de presentar certificat de pobresa per a subministrar-los gratuïtament el tractament i sense restricció per a la consulta.

Es va nomenar una ponència, que estudiarà el problema econòmic o d'adaptació de serveis de l'Hospital de la Magdalena, i que es reapi de la superioritat que passi a formar part integral de la comissió de serveis de la lluita antivenèria.

També se'n nomenà una altra, que estudiarà la manera de dur a la pràctica el treball a d'altres locals els actuals dispensaris, ja que són instal·lats en males condicions, i activar l'expedient de construcció d'un altre de nou al Passeig del Triomf, al qual hi té cedit l'Ajuntament uns terrenys.

Finalment se'n nomenà una altra perquè estudiés les condicions professionals que ha de reunir el personal de policia social al servei de la Junta, normes per a l'ingrés i reorganització de les funcions de tals dependents, i quedarà en suspens tot nomenament de nou personal.

La Música

NOTES OFICIOSES

L'Associació Musical Hispània posa a conegiment dels seus associats que demà, diumenge, celebrerà l'Assemblea general ordinària de socis a les deu del matí, de primera convocatori a i a dos quarts d'onze, de segona, al seu local social (Nou de Sant Francesc, 11 i 13, principal).

CONFERENCIA

Demà, diumenge, a les onze del matí, el nostre company en la premsa, Conard Gelabert i Alard, donarà una conferència a l'Ateneu Enciclopèdic Popular. Desenvoluparà el tema "La crisi de l'òrbita musical, relacionada amb la música mecànica".

A l'acte quedaran especialment invitats tots els elements musicals de Barcelona, principalment els afiliats al Sindicat Musical de Catalunya. Donada la competència del mestre Gelabert, és de suposar que el seu parlament serà força interessant.

ORFEO LLEVANT

Per tal de commemorar el centèsim aniversari de la seva fundació, aquesta entitat ha organitzat per als dies 8 i 9 d'aquest mes un interessant programa de festes, que se celebraran sota el següent ordre:

Dia 8, a les deu de la nit, vetllada íntima, que consistirà en parlaments, recitals de cançons, poesies i danses.

Dia 9, DIADA DE L'ORFEO. A les dotze del matí d'aquest dia, tindrà lloc a l'estatge social un veritable popular, a honor dels socis fundadors de l'Orfeo. Tarda, a les quatre, excursió oficial a Pedralbes, per a assistir a la qual caldrà inscriure's prèviament. Nit, a les deu, concert popular per l'Orfeo, a la plaça de Sant Miquel, sota la direcció del mestre Fontbarnet, i amb la cooperació de la cobla La Principal del Llobregat.

SUBSCRIBIU-VOS A

LA PUBLICITAT

Informació política

"El Federal", de Sabadell, desapareix

El setmanari "El Federal", que es publica a Sabadell, anuncia en el seu darrer número que deixarà de publicar-se.

Al mateix temps s'anuncia l'intent d'organitzar la publicació d'un diari amb el mateix nom i les mateixes orientacions polítiques.

L'Agrupació d'Acció Catalana de Sant Cugat del Vallès

En la reunió general celebrada el dimecres dia 5 del corrent quedaren elegits com a Junta directiva els següents senyors:

President, Pau Muñoz Castanyer; vice-president, Francesc Bundo; tesorero, Francesc Farell; comptador, Francesc Ribes; vocals, Pere Vila, Joan Berenguer, Pere Pahissa i Manuel Pujol; secretari, Isidre Rifa.

I com a delegat pel Comitè comarcal, el senyor Rafel Moret.

La impressió que causà l'elecció d'aquesta Junta es manifestà clarament amb un optimisme marcadíssim entre els associats, els quals presentaren diversos projectes per enrobustir i ampliar l'Agrupació, per la qual cosa es nomenaren diferents ponències que estudiarien la formació definitiva; cal remarcar que algunes d'aquestes ponències són d'un interès cabdal no ja per a l'entitat, sinó per a tots els ciutadans, ja que s'intenta la creació d'un periòdic, la formació d'una secció femení i una altra d'excursionista, com també el donar un cicle d'Estudis.

URODONAL
dissolvent de l'acid úric
es ven en flacons
de 10 i 20 grams
per una cura completa

Els que no pogueren votar

A l'Escola del Treball foren recollides 1.122 signatures a favor de l'Estatut entre els alumnes que no tenen vot.

El català al Butlletí de la Província

Des del dimecres, el Butlletí Oficial inserirà anuncis en català. El primer anunci publicat en català és el de la subhasta per a proveir de llet la Casa d'Aliment de l'Ajuntament.

Introducció a la Ciència i a la Tècnica de la Revolució

El Dr. Diego Ruiz es proposa desdoblir a l'Ateneu Politecnic, en poc nombre de discursos, aquest tema. Ha estat sollicitat per un grup d'obrers i estudiants; l'orador cercarà de sacrificar la utilitat i l'aplicació immediata de les idees qualsevol altra mena de consideracions personals. I així cada reunió serà dividida entre l'exposició del tema i la resposta a les possibles observacions, aclariments a refutacions que cada oient es cregui en el dret de fer.

El curs tindrà un caràcter polèmic i de viva exercitació lògica.

"Pàtria Lliure"

L'entitat "Pàtria Lliure", per tal d'organitzar les seccions de Cultura, Sociologia, Política i Esport, convoca tots els socis i simpatitzants a l'estatge social (Carme, 59, principal), els dies 10 i 11 vinent, a les deu de la nit, per a canviar impressions i començar les comissions corresponents a cada secció.

Palau de la Generalitat

Visites al President

Ahir a mitja, el senyor Hermsilla, organitzador de l'homenatge dels ciutadans no catalans al senyor Macià, va ésser al Palau de la Generalitat, per tal de lliurar al President els plects contenint les 102.063 signatures recollides a la Rambla de Canaletes. El senyor Hermsilla, sens dubte per a donar més solemnitat a l'acte, es va presentar acompanyat d'un grup de senyores abillades amb vestits típics regionals, les quals senyores pertanyen, segons ens digueren elles mateixes, a diversos museu-halls del Paral·lel.

El senyor Hermsilla lliurà al senyor Macià un missatge en el qual, en nom dels fills d'Ibèria no espanyols, manifestà la simpatia que els mereix el President, Catalunya i l'Estatut.

El senyor Macià agrai la visita en termes afectuosos, i alguns reporters gràcies van fer fotografies de les violades acompanyants del senyor Hermsilla.

També van visitar el President, acompanyats pel diputat a Cortes, senyor Sunyer i Garri, un grup de joves de Cornellà de Llobregat, entre els quals calien senyores molt simpàtiques, les quals van fer ofrena al senyor Macià d'un àlbum amb les signatures femenines recollides el dia del referèndum. Aquests grups, anaven, presidits, pels respectius alcaldes.

Una protesta

Una comissió de Sant Fruitós de Bages, acompanyada del diputat senyor Ferreres, va visitar el senyor Macià, per dir-li que el poble en massa està al costat del seu al-

calde i prevenir-lo perquè no es deixi portar del que li va manifestar una comissió que el va visitar fa uns quants dies aljubint-se una representació que no tenia.

Homenatge a Prat de la Riba

En la nostra visita d'ahir a la Generalitat, observàvem que sota el bust de Prat de la Riba, que hi ha al pati dels tarongers, hi havia un magnífic ramell de flors, amb una gran llacada catalana amb aquesta inscripció:

"Al restaurador inoblidable de la nació catalana, en el triomf de l'Estatut. — D. I. C."

LES LLETRES

Condicions de la novel·la

La darrera novel·la de Francesc Trabal, "Quo vadis, Sánchez?", no afegeix cap fase nova al procés iniciat amb "L'home que es va perdre". És un llibre de circumstàncies escrit amb un peu forçat, de cara a un concurs lleugerament ridícul. Però si no satisfà la curiositat desvellada pels primers moments d'una de les trajectòries més singulars en celades en el camp de les nostres lletres, dona un excel·lent pretext per a fixar algunes idees sobre la personalitat del seu autor.

Les novel·les humorístiques de Francesc Trabal es caracteritzen per una curiosa manca de personatges humorístics. Són, gairebé, novel·les sense personatges. I els grups de mels que, amb un nom propi per verèx, els substituïen no cobreixen mecanismes sumaris, grotescos, sinó forces obscures que, deixades alloure, afloren lúgubrament al drama. Francesc Trabal no construeix personatges: ailla passions. No les dona disperses dins l'home, en funció de psicologies; les llança fells a través, sagnants, com mutilades de l'home. En suma, negligèix tot allò que, per al·legria, fa que la passió sigui periòdica i successiva, és a dir, història; novel·la.

D'una manera equivalent tracta l'acció. Substitueix la ratlla dels esdeveniments minuciosos amb una ratlla de signes, de pures al·lusions (si un personatge ha d'arribar a posseir una fortuna, no la guanya, ni l'hereda, la troba penjada en un clau—si es vol evadir, per l'acció, de la melancolia, s'esmerça a perdre pàl·lids, ferrocarils...). Aquesta ratlla de signes és tot allò que cal perquè la passió, que ja és un signe del personatge, pugui buscar envers el paroxisme (trajectòria dels personatges de Balzac, simples il·lustracions de la vida d'una passió química pura, que acaba destruint-los. —Judith, esclatada de passió en el darrer full d'un llibre, és, "mutatis mutandis", una germana del pare Gerioli).

Però en les novel·les de

Francesc Trabal, si el "signe" del personatge és d'un patètic pregon, els "signes" de l'acció són grotescos. Si no fos així serien, simplement, novel·les abstractes, esquemes de novel·la. Quan Francesc Trabal esqueixintitza fells, no ho fa pas pel simple desig d'esquivar les coses òbvies, sinó que ho fa partint d'una actitud crítica. Així el seu humorisme no actua "dintre la novel·la" contra els personatges; actua, de fora estant, contra la novel·la. Si alguna vegada els personatges fan riure no és pas perquè en ells hi hagi algun àtom de grotesc; és perquè, grotescament deformant allò que els conté i que determina llurs moviments, no tenen més remei que actuar d'una manera grotesca aquell foc que els crema el pil.

Això només d'una manera molt relativa pot aplicar-se a "Quo Vadis, Sánchez?". La raó és simple. F. Trabal ha escrit per primera vegada la història d'un home grotesc. El llibre sembla anterior a "L'home que es va perdre"; sobretot a "Judith". Però ara això no interessa —en parlaré en una crítica del llibre—. Interessa més constatar que respon a la mateixa actitud irònica davant la novel·la.

Ara bé: què es desprèn de l'obra de F. Trabal? Alguns escriptors d'avui sembla que s'esmercin a posar fronteres —almenys fronteres provisionals— als gèneres literaris. Quines són les condicions dels gèneres? Joyce, per exemple, i d'una manera encara més convincent que Proust, ha posat amb "Ulysses" límit a un dels més il·lustrats sectors de la novel·la. Després de Joyce és evident que una de les condicions de la novel·la d'analisi és la perspectiva —una certa distància de l'objecte. Les novel·les de F. Trabal, que més que novel·les són agonies de novel·la, demostren "ad absurdum" que la condició primordial de la novel·la, i de tota la literatura, és, simplement, la bona fe —en el sentit una mica pejoratiu que el poble dona a aquests dos mots.

ARMAND OBIOLS

ELS JOCS FLORALS DE RIPOLL

LA FESTA

Tal com s'havia acordat, el propi passat diumenge se celebrà a gran llum d'aquests importants jocs florals, organitzats per la Cooperativa Econòmica Ripollenca. La festa tingué lloc al teatre del Casino de Ripoll, el qual apareixia sobriament ornat, amb escuts de la nostra terra. El teatre, des de molt abans de començar l'acte, estava atapeït de gent, i, entre la qual abundava l'element femení de la vil, donant a l'acte un rollu sorprenent.

Amb algun retard, degut a escassetat de la votació del referèndum popular a favor de l'Estatut, començà la festa, que presidí el primer tinent d'alcalde de senyor Bonin, acompanyat del novel·lista senyor Puig i Ferrer, que representava la Generalitat, i les autoritats locals.

A la taula del jurat qualificador hi havia els senyors Carles Capdevila, Dr. Carles Cardó, Marian Manent, J. M. Girona, Candi Closa i Fidel Riu, secretari.

Obert l'acte pel senyor Bonin, es repartiren els premis als alumnes més aplicats de cada una de les escoles de la vila, que foren els nens i nenes següents: Pilar Reixach, Ramon Mas, Roseta Masdev, Teresa Banyuls, Josep Piella i Francesc Pujol, que fou el que millor presentà una lletra redactada en català.

Tot seguit el nostre company Carles Capdevila donà lectura al seu magnífic discurs presidencial que fou escoltat amb gran atenció i premiat amb llargs aplaudiments.

ELS PREMIATS

Apaivagats els grans aplaudiments amb què fou acollit el parlament d'En Capdevila, el secretari, Fidel Riu, llegí la memòria en la qual començava adreçant un elogi a l'entitat organitzadora, i remarcant com aquests jocs florals segueixen la trajectòria modernitzant començada pels de Girona l'any passat i seguida després pels de Valls. Ja no és possible, afegí, que aquesta mena de festes mantinguin tot el gro-

tesc que han tingut fins avui i cal, per tant, que s'afegís la renovació que han de sofrir. Acabà felicitant-se de l'èxit assolit, com ho prova el que hagin conegut al certamen 384 composicions, de les quals n'havien estat premiades 24.

Tot seguit donà lectura al veredict i proclamà els noms dels premiats. La flor natural l'aconseguí el jove i conegut poeta Xavier Benguerel, pel seu recull de bellíssims poemes *Ocells de paper*.

Acompanyat dels senyors Manent i Girona, el poeta premiat anà a cercar la Reina de la Festa, a la qual feu ofrena de la simbòlica flor. La Reina, que resultà ésser la bella damisella ripollenca senyoreta Irene Prat, entrà, acompanyada d'una magnífica cort d'honor composta per les formoses senyoretes Alberta Moret, Rosa Piella, Matilde Brusi, Ramona Sala, Roseta Fosses i Camila Deas, als afores de la marxa triomfal del Tàrruhaus, executada per una orquestra de la vila. El públic, a peu dret, els ovacionà.

Xavier Benguerel llegí els seus pulcríssims poemes, els quals foren ovacionats.

I a continuació s'anaren presentant els autors premiats, que foren els següents:

Joan Puig i Ferrer, autor de "Una protecció fallida".

Manuel Brunet, autor de "Fravets i alegrets".

Alfons Maseras, dels poemes "A remolc dels dies".

Mn. Pere Verdagué, de la poesia "Perfums de la Bíblia".

Joan Puig i Pujol, de la novel·la "Homes i dones".

Josep Puig i Bosch, de la narració "La Jungla".

Joan Povill Adserà, del drama en tres actes i en vers "L'estigma".

J. Navarro Costabella, del drama en tres actes i en prosa "La nitjo: pena".

Jaume Bofill i Ferro, del poema "El present del matí".

Josep Cadellans Rosell, autor jove-

nissim, per la col·lecció de sonets "Les hores nucs".

Rosend Llates, pel poema "Cançó del faune dollesc".

Octavi Sallor, pel seu recull de poesies "Els sospirs de l'infant".

Domènec Ferramón, per la poesia "A poc a poc".

Joan Arús, per la poesia "Oda cristiana".

Felip Graugès, pel recull de "Cançons de doble enyorança".

Lleó Bergadà, pel poema "Saturn i Júpiter".

Ambrosi Carrion, per la poesia "Solitud".

Melior Font, per la poesia "Cançó".

Josep Maria Rovira i Artigues, pel recull "L'oreig primaveral".

Xavier Benguerel, pels seus poemes "Les convalescències".

Joan Minguez, pels poemes "Nocturns".

Joan Ferrer i Vinyes, per la prosa "Sant Endal, patró de Ripoll".

Vicents Prat, pel conte "Eros, a Ripoll".

Tots els premiats, en presentar-se a recollir els premis, eren saludats amb grans aplaudiments.

DISCURS DE GRACIES

Acabat el repartiment de premis, en nom del jurat qualificador, pronunciat un breu parlament de gràcies el Dr. Carles Cardó.

Saludà la vila de Ripoll, bressol de la nostra pàtria, on reposen les cendres venerables d'aquells barons que tant alt posaren el nom de Catalunya. I evocà les vicissituds que ha sofert el catalanisme a través del temps. Ara, afegí, ja no som els vençuts ni els humilitats dins de casa nostra, sinó els vencedors, els que imposen la nostra justa voluntat als enemics d'ahir.

Acabà dient que avui anàvem a coronar la nostra vida de catalanisme amb la votació popular de l'Estatut i recomanà que si encara hi havia algun ripollenc que no l'hagués votat, no deixés de fer-ho en sortit d'aquest acte que a tots els que hem tingut la sort d'assistir-hi ens deixarà un record agradabilíssim. (Grans aplaudiments.)

EL DINAR

La Reina de la Festa, acompanyada del senyor Bonin i seguida de la seva cort d'honor, autoritats i jurat, es traslladà a l'Hotel Continental on fou servit un esplèndid dinar als autors premiats.

L'apart de l'Hotel Continental transcorregué amb el més gran entusiasme i se suprimiren, amb molt bon entenc, tota mena de brindis i lectures.

VISITA AL MONESTIR

A mitja tarda hom feu una visita al gloriós Monestir de Santa Maria, on la Reina dels Jocs Florals anà a deixar la flor que li havia ofert el poeta Xavier Benguerel.

I encara es tornà a la Cooperativa Econòmica, organitzadora de la festa, a prendre cafè i a inaugurar la seva Biblioteca.

En resum, doncs, fou una gran diada, de la qual la vila de Ripoll serví un gran record.

Sols ens resta felicitar una vegada més la Cooperativa Econòmica Ripollenca, per haver organitzat una festa tan brillant.

LES ARTS

HOSTE IL·LUSTRE

Es troba entre nosaltres l'arquitecte del Governament General d'Algèria, M. Paul Guion. L'acompanya en les seves visites a la ciutat i a les autoritats el pintor català Alfred Figueras.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

Exposició general d'art antic i modern

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 919

Objectes d'art. Reproduccions, gravats, Articles per a presentació

Marcos i motllures

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 95

Mobles i objectes d'art, lamparons i vidres de Murano, pintura catalana

INFORMACIO DE MADRID

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

Indult i reingrés a l'Escola Industrial del professor senyor Massó i Llorens. — Ampliació en cinc milions del capital del crèdit agrícola

Abans d'entrar

Madrid, 7. — A dos quarts d'onze varen començar a arribar els ministres del Ministeri de Hisenda per celebrar el Consell.

Al senyor Maurá se li preguntà per notícies de Sevilla i digué que hi havia tranquil·litat.

Se li va dir que semblava que la vaga s'hia aminorat, i contestà:

—Crec que no es portarà a efecte.

Afegí que en el Consell es tractaria de la disposició parlamentària de la setmana pròxima i es fixaria la posició del Govern amb relació a les proposicions pendents de discussió. El que manca —afegí— és que quan abans s'aprovi la Constitució.

Se li va dir que semblava que s'havia resolt que es discutís per títols, i va contestar:

—Jo crec més eficaç que la Comissió es reuneixi en sessió permanent, i en vuit dies s'indueixen dictamen.

El President del Govern arribà amb el sotsecretari de la Presidència. Donant-se compte en el Ministeri de que no portava la cartera, va trametre al senyor Sánchez Guerra a recollir-la, pel que digué als periodistes:

—Com veuen vostès, amb les preses s'hia m'oblidat la cartera.

Lerroux va dir que portava coses sense importància, i les lletres credencials del nou embaixador a Cuba, senyor Serrant.

Azadig digué que portava alguns expedients del seu departament.

Els altres ministres res manifestaren.

Dos ministres desmenten que hi hagi crisi ministerial

Madrid, 7. — Prop de les dues de la tarda ha acabat el Consell.

Maurá, en sortir, ha estat preguntat pels periodistes si hi havia crisi i ha contestat:

—Quin disbarat! Però ¿don ha sortit això? No hi ha ni manobres que puguin prevaler, ni disgustos ni res d'això que es diu. Som immortals. No hi ha res que pugui minvar la nostra cohesió.

Largo Caballero, que l'escoltava, ha afegit:

—Serà que hi ha crisi de treball.

El ministre d'Instrucció Pública ha dit que havia començat a estudiar-se l'expedient per a evitar l'enderrocament de les Calatraves de Madrid, a proposta de l'Acadèmia de Belles Arts i del ministeri d'Instrucció.

Lerroux ha facilitat la següent combinació diplomàtica:

Nomenant ambaixador de Cuba a Francesc d'Assís Serrant; ministre plenipotenciari a Caracas a Lluís Avilés; a Viena, a Manuel Alonso d'Aré; a Budapest, a Lluís Muró; a Finlàndia, a Manuel García Acuña; a Estocolm, a Manuel García Acuña.

Nota oficial del Consell

Marcel·lí Domingo ha lliurat als periodistes la referència del Consell, que diu:

—Es delibera extensament sobre l'ordre de treballs parlamentaris, exposant cada ministre el seu parer i coincidint en la necessitat d'avançar tot el possible la discussió de la reforma constitucional.

Presidència. — A proposta del president es declara compatible la percepció de pensions de les classes i individus de tropa per inutilitat o

per medalla de sofriments de la Pàtria amb la percepció dels jornals als Ajuntaments.

Nomenant tinent fiscal del Tribunal de Comptes a don Enric Ramos.

Instrucció Pública. — Decret sobre construcció d'escoles i extimit de les seves aportacions als Ajuntaments sense possibilitats econòmiques i assignant terminis consistoris als Ajuntaments amb possibilitats econòmiques suficients.

Aprovant el pla vigent d'estudis de segona ensenyança d'acord amb el dictamen del Consell d'Instrucció Pública i posant-lo en vigor durant el curs 1931-32, sense perjudici de go que s'acordi posteriorment.

Ordenant l'execució de les obres que falten per realitzar al Teatre de l'Opera de Madrid.

Hermosa que s'ajustaran els exercicis d'oposició a plaça d'auxiliars de les Escoles d'Arts i Oficis Artístics.

Modificant l'article quint de la Llei de 27 de juliol de 1918 referent a ingressos de catedràtics i altres funcionaris excedents del professorat.

Decret sobre ascensos a sis de tres mil pessetes amb la categoria octava de l'escalafó de mil vuit-cents mestres nacionals que figuren amb la categoria novena i son de 2.500 a 5.033 pessetes a mestres de desena categoria que figuren amb el sou de dues mil.

Declarant gratuïta l'ensenyança en tots els centres docents dependents d'Instrucció Pública per als especialment capacitats.

Creant biblioteques a totes les escoles primàries.

Un decret que afecta als Ministres de la Guerra, Marina i Hisenda dictant normes pel cobrament d'haveres corresponents al personal de l'Exèrcit i Armada retirats amb arreglo als decrets de 25 i 29 d'abril i 23 de juny i disposicions complementàries.

Hisenda. — Suspensió el vigor dels preceptes de l'Estatut de Classes Passives en exercici en quan pertany als empleats militars, tant de l'Exèrcit com de l'Armada, acollits al règim del retir voluntari.

Governació. — Alguns decrets d'agregació de termes municipals.

Un altre sobre cèl·lules personals.

Treball. — Concedint autorització per augmentar la representació en el Patronat de Cases Barates a la patronal, per tenir-la a l'obra.

A proposta del ministre es va concedir l'indult al professor de l'Escola Industrial, senyor Massó i Llorens, processat per la dictadura. S'acordà l'indult per unanimitat, i el seu reingrés a l'Escola.

Justícia. — Donà compte el ministre de la sol·licitud de les Caires de crèdit rural demanant talls autoritzats per a seguir fent operacions amb garantia.

Comunicacions. — Modificant les denominacions de caps de centres provincials de Telègrafs, i determinant les condicions pel seu nomenament.

Decret reformant els articles del Reglament de Girament Postal i Caixa Postal d'Estalvis, com conseqüència de la supressió dels drets de lliurament en la correspondència.

Economia. — Decret autoritzant al Pòsit de Salamanca per fixar la quantitat de certa classe de preste.

Autoritzant al ministre, d'acord amb el de Hisenda, perquè pugui augmentar-se en cinc milions de pessetes el capital del crèdit agrícola.

El Director de Seguretat explica els incidents a la sortida del míting comunista i el tiroteig entre la policia i uns sabotejadors de registres telefònics

Madrid, 7. — El director de Seguretat aquesta tarda, en rebre els periodistes, els comunicà que anava a facilitar una referència exacta dels successos ocorreguts durant la nit d'ahir.

Com podreu veure en la referència, les forces de seguretat no feren disparar. Les notícies que em facilito el capità que manava la força diu el següent:

—Atenció, sens dubte, les exhortacions del senyor Arderiu, que presidia el míting, el públic sortí pacíficament del teatre, i es dispersà per diferents carrers. Al de Carranza començaren a formar-se alguns grups, que entonaren la Internacional.

El capità que mana la secció de guàrdies encarregada de mantenir l'ordre en aquell lloc s'acostà a alguns individus del grup i els manifestà que havia de dissoldre's pacíficament. Estigué parlant amb ells uns tres minuts, però mentre tant els grups augmentaven, i a més de continuar entonant la Internacional, començaren a sentir-se crits de "A la Porta del Sol, a la Porta del Sol".

El capità ordenà a les forces que es trobaven concentrades a la Glorietta de Bilbao que es donessin dos tocs d'atenció. En sentir el primer d'ells, els grups es dividiren, i els uns marxaren cap a l'estació del Metro i els altres en direcció contrària. Aleshores veieren que de darrera del dit grup sortia d'un dels carrers immediats un altre grup.

Abans de donar el segon toc d'atenció sonaren tres trets, i els seus dubtes per aquest nou grup, que s'havia situat darrera la gent que corria.

Lavors els guàrdies donaren una càrrega utilitzant els sabres, però sense fer ús de les pistoles. Aquest extrem, de no haver emprat la força armada de foc, ha quedat demostrat, no sols per l'asseveració del capità, sinó també per haver-se examinat una a una les pistoles dels guàrdies. Fou després, quan acudí la secció d'assalt, que utilitzà les porres de goma, i dissolgué els ja escassos que romanien en aquell lloc.

Respecte al empleat de banca ferit, no hi ha dubte que fou per un dels trets únics disparats que feren els individus de l'altitud grup. Per cert, que sembla ésser que aquest ferit i altres persones han parlat de la presència a aquell indret d'uns individus amb braçalet, que ells coneixien amb guàrdies cívics.

Aquests individus foren xutats pel públic, qui en canvi, sabíad amb aplaudiments la presència dels guàrdies d'assalt. No sé quins podrien ésser aquests subjectes, tota vegada que la guàrdia cívica fou ja dissolta fa diversos dies.

He encarregat que realitzin estriccions.

Posteriorment vaig rebre notícia d'haver estat un petard a un registre de la Telefónica; dos minuts després, m'informaren d'un altre cas idèntic i així fins arribar a cinc petards. Com que entre una i altra explosió minjavença sempre idèntica termini de temps, el qual feia presumir que els petards eren col·locats per la mateixa persona, vaig comunicar telefònicament amb totes les Comissaries, ordenant que des d'un quart de cinc fins a dos quarts de set s'efectués carxer i registressin tots els automòbils, puix que la rapidesa amb què s'efectuaven les explosions feia sospitar que els seus autors viatjaven en un dels esmentats vehicles.

Tres quarts d'hora més tard, dos agents i dos guàrdies de Seguretat de servei davant al Palace-Hotel, veieren quatre subjectes sospitosos xixant junt a un automòbil que tenia els fars apagats. En dirigir-se cap a ells, es posaren en el cotxe i feren de cinc a sis disparats sobre els representants de l'autoritat, els quals respongueren a l'agressió en idèntica forma.

Un dels agents caigué ferit i els de l'automòbil continuaren disparant, cosa que també feren l'altre agent i els dos guàrdies fins al moment que se'ls hi acabaren els cartutxos. L'automòbil sembla que era un taxímetre de color verdós, que fugí cap al Passeig del Prado. He donat ordre que es cerqui el cotxe, vigilat la guàrdia civil les sortides de Madrid.

Afegí la nota que s'ha presentat el ferit per l'Esquerra a la Casa de Socors; que Balbontín fou detingut amb el cotxe al carrer del Barquillo, i que fins ara no es tenen notícies de Casanellas.

Diu el Director de Seguretat que sap que Balbontín i Casanellas havien estat ficats en un automòbil per diversos amics, que els rodejaven en sortir del míting, que no sap on es dirigiren, interessat a comprovar aquest extrem a la policia, que no ha lograt saber el nombre del cotxe i el nom del xofer que el conduïa.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

Detingut el mecànic, digué que havia rebut el cotxe per la tarda, amb l'ordre d'entregar-lo al seu amo, a les onze de la nit; que com que aquest no va comparèixer, feu entrega a un mecànic sense feina, el qual li prengué una ordre del seu amo.

El senyor Marcel·lí Domingo confia en la comprensió del Parlament per a l'examen de l'Estatut, i afegeix que la C. N. T. acabarà en partit a l'estil del laborista

Madrid, 7. — A darrera hora d'ahir a la nit es reuniren al ministeri de la Governació, amb el senyor Maurá, els ministres d'Instrucció Pública i el de Marina, el director general de Seguretat, el senyor Sánchez Roman i el diputat senyor Rodríguez Pérez.

A les dues de la matinada sortiren els reunits, i el senyor Marcel·lí Domingo feu les següents declaracions als periodistes:

Desmentí rotundament que el ministre d'Hisenda es proposés dimidir. Després digué que sabia de bona font que per ara el senyor Macià no sortirà de Barcelona.

Alguns estridències amb què el President de la Generalitat matissa la seva actuació —ha dit— són producte d'informacions falses i tendencioses que se li diuen i se li suggereixen.

Confia el senyor Domingo en la comprensió del Parlament per a l'examen de l'Estatut de Catalunya.

Ha afirmat que la Confederació Nacional del Treball va en camí de formar un partit polític a manera dels laboristes anglesos, i que actuaran des de l'extrema esquerra.

A aquest fi treballen principalment els companys Pestaña, Peiró i altres caps de la Confederació Nacional del Treball.

Parlant de la Constitució, ha dit que no és qüestió de dies, sinó d'hores, i cal emprendre ràpidament aquest assumpte. Avui es reuniran els caps de les minories per a ocupar-se a fons d'aquesta qüestió, i aduuc seria possible que se suspenguessin per una setmana les sessions de Cortes, perquè en aquell termini es formulés el dictamen definitiu que hagi de portar-se a la discussió del Parlament. Perquè el que ara interessa més que res és precisament el dictamen amb el projecte de Constitució, ha acabat dient el ministre d'Instrucció Pública.

LA VAGA TELEFONICA

Una nota del ministeri de Comunicacions sobre la conferència de personal

Madrid, 7. — A Comunicacions ha estat facilitada una nota sobre la conferència del personal de la Telefónica. Diu que en la reunió d'ahir es comunicà, a pres del ministre, que l'empresa admetia en la conferència la representació dels Sindicats Unics. L'empresa ha respost que no té poder i que ha de consultar-ho al Consell d'Administració.

La conferència se suspensà fins que s'elevà aquesta consulta. La representació obrera expressa el desig que s'accepti la lita representació.

Tiroteig entre la policia i uns sabotejadors

Madrid, 7. — El director general de Seguretat ha dit que aquesta matinal ha estat atacat cinc petards en altres tants registres de la Telefónica. En vista d'això ha ordenat que sortissin de les Comissaries, aquestes matinal, agents per a escoltar-los els sospitosos. En arribar al títol de la carretera de Sant Jerónimo, a les 4.45 de la matinal, va trobar diversos individus. En atacar-se per escoltar-los, foren rebuts a trets. Els agressors fugiren en un automòbil; els guàrdies feren diverses descàrregues sobre el cotxe, que foren blanc, ja que ja suposar que tocaren alguns dels seus ocupants.

Resultà ferit l'agent de policia Conrat Alvarez i Alvarez, d'un tret al ventre.

A darrera hora de la matinal ha estat trobat al carrer de la Princesa un individu greument ferit per arma de foc. S'ha negat a donar el seu nom. Hom creu que és un dels que portaven ells en l'automòbil i fugiren tres seguts.

L'amo ha prestat declaració que no coincideix amb la del xofer, puix uega que entregués a aquest cap ordre i menys al mecànic al qual no coneixia.

De les averiguacions practicades es despreu que tant l'amo com el xofer tenen afiliació comunista.

Un periodista preguntà al senyor Galarza a què fou deguda l'ordre de detenció de Balbontín i Casanellas.

El senyor Galarza contestà que respecte a Balbontín, estava reclamant per conceptes pronunciats en el discurs de Maravillas i per un denúncia rebuda, en la qual es diu que excitava als grups formats a l'assassinament de Tàrrer. En quant a Casanellas, perquè havi entrat a Espanya subrepticiament.

Aquesta tarda manifestaren en l'Equip quirúrgic del Centre que els doctors han decidit operar a tres ferits pel seu greu estat.

A mitjan tarda s'ha pogut esbrinar el parador del cotxe en què es feren escàpols els individus que la matinal passada prop del Palace engaragaren alguns trets contra els guàrdies de Seguretat i agents.

La policia del districte de Benavista esbrinà que en un aratge del carrer de Montesa havia entrat a dos quarts de set del matí un cotxe de color blau, capota tallada i número matrícula 6571 de Sevilla. Els del garatge s'estranyaren que el vidre del darrera del cotxe fos trencat i que a la carrosseria hi hagués senyals com de bales.

El xofer, de primer moment, manifestà que els desperfectes els havien produït uns nois.

Abandonà el garatge, però al cap de poca estona hi tornà per traslladar el cotxe en un taller de reparacions.

Com que el xofer era conegut al garatge, facilitaren les senyes a la policia.

El xofer fou detingut, i manifestà que feia uns dos mesos que havia oblidat el cotxe.

En vista de l'actitud de violència d'alguns elements obrers, el governador ha ordenat la detenció de la Directiva del Sindicat.

La C. N. T. ha estat clausurada en previsió de possibles alteracions d'ordre públic.

S'espera l'arribada d'alguns vaixells de guerra, en compliment d'ordres del Govern.

En vista de l'actitud de violència d'alguns elements obrers, el governador ha ordenat la detenció de la Directiva del Sindicat.

La C. N. T. ha estat clausurada en previsió de possibles alteracions d'ordre públic.

S'espera l'arribada d'alguns vaixells de guerra, en compliment d'ordres del Govern.

EL QUE ES DIU A MADRID

Informació telegràfica del nostre redactor-corresponsal

Abans de fer cap comentari polític hem de felicitar el Govern pel seu acord, pres en el Consell de ministres d'ahir, de reposar el nostre amic el senyor Manuel Massó i Llorens en la seva càrrega de l'Escola Industrial de Vilanova. Els seus amics de Madrid han tramès de seguida un cable a Banyoles. Aïres comunicant-li l'agradable notícia. Es d'esperar que dintre poques setmanes el simpàtic i intel·ligent professor de Vilanova tornará a ésser entre nosaltres després de vuit anys d'absència.

El Consell d'aquest matí, en el qual s'ha parlat del pla parlamentari a seguir des de la pròxima setmana, en què començarà la discussió del projecte constitucional, ha estat eminentment polític.

A desgrat d'ésser tan fresca i aclamada la votació de la ratificació de confiança al Govern, hi ha elements que es neguen a, a còpia de parlar-ne, arriben a creure en una pròxima crisi. Però aquesta elements s'han trobat defraudats. El Govern seguirà unit com sempre, i l'olga de la lliure, que no correspon a cap realitat econòmica, pot atribuir-se només a l'actitud rebentista dels elements que es diuen d'extrema esquerra i que treballen per la República a la seva manera, fent el joc dels anarquistes i encoratjant la peseta en perjudici de l'economia del país.

Al Congrés, aquesta tarda s'ha obert la sessió.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient que no hi ha ningú al món que estimi tant la nostra terra com els catalans.

Després, el Sr. Rojo Villanova ha parlat del blat de Castella la Lletja, ha dedicat quatre flors a Catalunya, dient

LES CORTS CONSTITUENTS

El ministre d'Hisenda i la minoria basco-navarresa s'acorden mutuament en forma violenta. — El senyor Royo Villanova promet fer el senyor Nicolau d'Olivet fill adoptiu de Valladolid si resol el problema del blat

Madrid, 7. — Sobre la sessió de la Cambra a les 5.30, baix la presidència del senyor Besteiro, i amb poca concordança en l'escó i tribunes. GARCIA PRIETO, diputat socialista, comença dient, que encara que els mateixos congressos, no l'única cap parentiu amb un suposat cadàver que fou cap del Govern (rialles). Comenta la conducta dels patrons metal·lúrgics d'Antequera, que s'han negat a acceptar les bases presentades pels obrers.

Solicita una investigació sobre la forma en què es treballa, per obligar als patrons a complir els seus deures. LARGO CABALLERO li promet informació de l'assumpte.

RODRIGUEZ PISERO exposa que els obrers de les drassanes d'El Ferrol, Cádiz, i Cartagena, solament han estat beneficiats amb un augment de 175 pessetes, a pesar de que molts dels guanyaven jornals irròris.

BESTEIRO promet trametre el preu a l'Hisenda de Marina.

BAEZ MEDINA parla del paner del Chorro, a Màlaga, i diu que les obres complementàries acordades no es realitzaran.

Demana que es reemprenguin aquestes obres per donar treball a molts obrers, ja que el paner, a més a més, podrà permetre el regadiu d'una extensa zona de terreny.

Parla després de la fàbrica de Tabacs de Màlaga, en la que per l'actuació de la dictadura, en relació amb els rebats del Nord d'Àfrica, s'acomodà a funcionar a pesar de tenir unes excel·lents condicions.

Aquesta fàbrica està convertida en l'actualitat en assaador de tabacs. Demana que s'adoptin mesures perquè la fàbrica funcioni com és degut.

El ministre de Foment li contesta que estudiarà l'expedient del paner del Chorro i assegura que els deu milions emprats en el salt de l'aigua tots han servit per a fer funcionar a la fàbrica de llum elèctrica de capital privat.

El ministre d'Hisenda diu que la seva conducta amb la Compañia de Tabacs és distinta a la que tingueren els anteriors ministres, en exigir-se-li el compliment de la seva obligació.

Dia que no pot disposar el funcionament d'una fàbrica de tabacs a Màlaga, puix que, segons afirmació de la Compañia, no és remuneradora.

Violent "diàleg" entre el senyor Prieto i els diputats basco-navarresos

PRIETO parla del projectat viatge del Govern a Sant Sebastià.

BESTEIRO, atenciu, pregunta al diputat que aclari què és això, puix que, segons sembla, va a desobedir una insubordinació.

PRIETO diu que està parlant dels acords de l'assumpte.

Segons parla, de les dretes que albirava de quedar allí i del viatge que el senyor Prieto i Bilbao i el diputat que està parlant.

Un il·lustrat basco-navarres d'aquesta regió, BESTEIRO, el crida l'atenció i li diu que accepti el preu.

Albirava demanant que no renunciï la concessió de les drassanes, perquè, segons sembla, va a desobedir una insubordinació.

El ministre de la GOVERNACIÓ: Aquesta matèria queda fora de l'ordre del dia.

El ministre de la GOVERNACIÓ: Aleshores, a l'ordre del dia.

El ministre d'Hisenda: Vinga a fer amb ar a oïdes del senyor Prieto. (Grans rialles.)

Reconeix el ministre que els diputats tenen dret a moure's l'ur representant a la minoria.

En parlar de la basco-navarresa, diu que ell acostuma anomenar-la la "comuna", que sembla que tinguin Navarresa de Basconia i no d'altres.

El senyor PRIETO: De l'època com el debat. (Rialles.)

Jo sóc oposat a què es proposen aquestes senyors de la minoria, que no són més que una rama d'ètnia de la República. (Aplaudiments en la majoria de la Cambra. Promeses de la minoria basco-navarresa: Veu, Al·ludir. Es senten crits de: "Al miting, al miting".)

Aquests senyors són una minoria composta per albanesos, carlistes, reaccionaris, jaumistes... (No s'adonant de la minoria basco-navarresa i els socialistes s'acorden durant.)

El senyor BESTEIRO fa ús de la campanya i pregunta al senyor Prieto que domini el seu temperament.

El senyor PRIETO: Quant es convenia el dret de solidaritat no pot compaginar-se tal desig amb la impunitat de lladre que s'ha dirigit des de la premsa vostra.

Dia que el ministre d'Hisenda, que és home modest, aprofita aquesta carter per a robar. (Protesta i al·ludir.)

Un canonge basco ha dit a Guernica que Africa comença a Madrid, i jo dic: no vull sostenir cap relació amb vostres. (Gran al·ludir.)

El senyor BESTEIRO, davant el dictador que pren el debat, declara

INFORMACIO ESTRANGERA

EL PLEBISCIT DE PRUSSIA

El plebiscit de Prússia

El plebiscit de Prússia, que es va celebrar el 11 de març, ha estat el més important dels últims anys. La Cambra de diputats prussians és avui el baluart més resistent dels republicans germànics contra els repetits atacs dels imperialistes i dels comunistes. L'Estat prussià — Estat autònom de la Federació alemanya — està governat avui pel Ministeri Braun, format pels partits de l'oposició "coalició de Weimar": els socialistes i el Centre catòlic. Es aquest Govern l'últim i per tant que resta en peu de l'edifici polític que s'alça després de l'enfonsada de la monarquia. Dins el Govern prussià té un paper considerable el ministre de l'Interior, Severing, socialista decidit, intel·ligent i enèrgic, al qual tenen un odi mortal els extremitats de tota mena, i molt especialment els comunistes.

La iniciativa del plebiscit pertany al partit nacional o conservador, que dirigeix Hugenberg, i del qual forma part la famosa associació de l'"Elnu d'Acer". S'han adherit a la iniciativa successivament, el partit nacional-social dirigat per Adolf Hitler, el partit comunista, el popular i el cristià social.

Ha estat fàcil als iniciadors del moviment contra la Dieta prussiana el trobar propugnatges per a obtenir la celebració del plebiscit, que ha de tenir efecte el diumenge vinent, dia 9. Però aconseguir el nombre de vots que estableix la Constitució, i que és de 13.785.000, o sigui la meitat dels inscrits en el cens electoral?

Si el dia 9 els partits que demanen la dissolució de la Dieta prussiana tinguessin el mateix nombre de vots que tingueren en les últimes eleccions generals alemanyes (les del 14 de setembre del 1930, els menys alguns

milers de vots per a triomfar en aquesta batalla.

Hom reconeix, que, en els darrers mesos han guanyat terreny els comunistes i els hitlerians i que s'han perdut els socialistes, i això augmenta les probabilitats d'un èxit del plebiscit. Per l'altre cantó cal tenir en compte que dins alguns dels partits oposicionistes no hi ha unanimitat. El ministre d'Afers estrangers, Curtius, popularista, s'ha mostrat desconfiant a l'actitud dels seus correligionaris. El partit nacional ha sofert no ja gaire una escissió, la del grup Treutmann. Es possible que entre els comunistes hi hagi defeccions, per la repugnància que han de sentir a anar de braç amb els extremitats de la dreta, habituals enemics llurs en les batalles sagrades que es produeixen temps ha a les ciutats d'Alemanya. El resultat de la votació del diumenge vinent apareix, doncs, com a molt dubtós. Predomina, tanmateix, la creença que hi haurà el nombre de vots suficient per a imposar la dissolució de la Dieta i la convocatòria de noves eleccions a Prússia.

Cal que aquesta impressió es confirmi, sobria una sotragada molt forta la política interior, i aquesta sotragada repercutirà en la política internacional. La victòria dels extremitats prussians faria empitjorar la situació econòmica del Reich. Vindria una altra onada de pànic financer, dins Alemanya, i les gestions internacionals que té entre mans el canceller Brüning quedarien greument compromeses. Tot això explica que hi hagi un interès enorme a tot Europa per a conèixer el resultat del plebiscit prussià. L'èxit d'aquest voldria dir que va creixent a Alemanya la terrible guerra col·lectiva.

A part la transcendència que té el resultat d'aquest plebiscit per a Alemanya, a l'estranger s'espera amb veritable interès no exempt d'inquietud per les desagradables complicacions que pogués portar el triomf dels extremitats. — Fabra.

L'actitud d'Hindenburg

Berlin, 7. — El President de l'Imperi, mariscal Hindenburg, acaba de publicar una declaració, que constitueix una desautorització molt clara, de la iniciativa presa ahir pel Govern prussià, imposant a tots els partits que es publiquen a Prússia, sigui quina sigui l'opinió política, la inserció del manifest contra el referèndum encaminat a la dissolució de la Dieta.

En els cirkels oficials es considera aquesta iniciativa com una equivocació de tàctica, que pot portar les més greus conseqüències. — Fabra.

Negociacions per a obtenir crèdits de la Banca francesa

París, 7. — El director de la Deutschbank està en relacions directes amb la banca privada francesa per a la concessió de nous crèdits a curt termini. Els negocis financers es mostren fins a aquest moment ben impressionats, encara que és prematur tot quant es digui sobre el particular.

Dites negociacions no tenen cap caràcter oficial. — Fabra.

La lliure adquisició de divises estrangeres

Berlin, 7. — Se sap de bona font que s'estan celebrant actualment negociacions per a restablir quan més aviat millor la lliure adquisició de divises estrangeres per a la compra de mercaderies.

Hom espera que aquestes negociacions acabaran aquesta nit i que l'adquisició de divises es declararà lliure a partir de demà. — Fabra.

Cotó americà a crèdit

Berlin, 7. — El Govern del Reich ha fet saber al dels Estats Units que està disposat a prosseguir les negociacions referents a l'ofertament nord-americà de subministrar a Alemanya importants quantitats de cotó a crèdit.

El Departament d'Estat ha comunicat a aquesta decisió a les associacions agrícoles del país. — Fabra.

L'AVIACIÓ

El circuit de la Copa Schneider

Londres, 7. — El Reial Aero Club anuncia que la Copa Schneider que s'ha de disputar el 12 de setembre a Anglaterra, serà sobre Solent i Spithead.

Es recorrerà set cops un trajecte triangular de 50 quilòmetres: es començarà a dos quarts d'una.

Són sis els aparells anglesos inscrits. Els motors han estat transformats, per obtenir majors potències i rapidesa. En un d'ells hi ha posades les majors esperances. — Fabra.

El viatge del "Dornier X"

Natal, 7. — L'avió gegant "Dornier X" ha pres vol en bones condicions, a les 5.30. — Fabra.

A L'INDIA

Gandhi cap a Londres

Bombai, 7. — Gandhi ha pres un passatge de tercera classe per a Londres. Declina l'ofertament d'un saló que li feu el Govern britànic. L'acompanyen el seu fill més jove, Madalena Slade, filla de l'almirall anglès del mateix nom, que és la deixeble predilecta de Gandhi des de 1928, i la senyora Naida Sarojini, la qual va en calitat d'invitada a la Conferència de la Taula Redona. El dia 15 embarcaran 70 delegats, entre ells molts maharajàs, lluc van a la Conferència. — Fabra.

A ITALIA

El viatge dels ministres alemanys

Roma, 7. — El canceller alemany Brüning, el ministre d'Afers Estrangers Curtius i l'embaixador d'Alemanya a Roma, han arribat a aquesta capital a les 8.15.

A l'estació els esperaven els senyors Mussolini, Grandi, el subsecretari de la Presidència, personal de l'ambaixada i autoritats.

Des de que entraren en territori italià els ministres alemanys demostraren el desig de poder saludar al rei. Aquest, que estigué a Santa Agna di Aldieri, coexistia els desigs dels ministres alemanys i sabent que venen per assumptes d'Estat i que necessiten retornar immediatament al seu país, ha agraït el desig del canceller Brüning i els ha pregat que no facin la visita i els ha tramés la seva salutació. — Fabra.

L'entrevista amb Mussolini

Roma, 7. — Aquest matí, a les deu, el Cap del Govern, senyor Mussolini, ha rebut al Palau de Venècia als senyors Brüning i Curtius, estant present en l'entrevista el senyor Grandi.

La conversa entre els homes d'Estat italians i alemanys, que es desenvolupà dintre la major cordialitat, ha durat hora i mitja. — Fabra.

A ANGLATERRA

Probable dimissió del governador del Banc d'Anglaterra

Londres, 7. — El "Daily News Chronicle" diu saber que el senyor Montagu Norman, governador del Banc d'Anglaterra, que ja donava mostres de gran fatiga després dels precipitats viatges que ha hagut de fer al Continent, a conseqüència de la situació bancària internacional, està malalt, i per prescripció facultativa no surt de les seves habitacions.

Algú ha interpretat en el sentit que aviat el senyor Montagu Norman abandonarà l'elevat càrrec que ocupa al Banc d'Anglaterra, puix que la seva gestió ha estat durament censurada en aquests darrers temps.

La baixa del blat

Londres, 7. — Als centres agrícoles d'aquesta capital es declara que a conseqüència de la baixa considerable que ha experimentat el preu del blat, centenars d'agricultors anglesos es troben en crítica situació.

La causa d'aquesta depreciació s'atribueix principalment al dumping del blat estranger a Anglaterra. — Fabra.

EL MAL TEMPS

Tempestat a Itàlia

Roma, 7. — Comuniquen de Bolza que ha descarregat una violentíssima tempestat sobre Brunico i els seus voltants, havent produït algunes inundacions.

Davant l'esporugiment de què arribessin a enfonsar-se, han hagut d'esser evacuats més de vint edificis.

Els desprendiments de terres han tallat a diversos indrets la carretera provincial i també han sofert dans les línies ferroviàries que travessen aquella regió. — Fabra.

I a ALEMANYA

Colònia, 7. — Aquesta nit ha descarregat una violentíssima tempesta que ha causat importants danys. La via fèrria, entre Colònia i Bonn, ha quedat tallada en diversos punts; ha estat necessari improvisar serveis d'autobús a fi de no interrompre el tràfic. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Sis milions de "sense feina"

Washington, 7. — Mr. Straun, president de la Cambra de Comerç, ha declarat que els serveis d'aquesta organització indiquen un apreciable augment dels obrers sense feina, que actualment puja sis milions d'homes. — Fabra.

Trenta milions per a armament

Nova York, 7. — Els vaixells d'alt bord de l'esquadra americana, "New Mexico", "Idaho" i "Mississippi", han estat modernitzats.

La principal reforma ha consistit a substituir les turbines de vapor per màquines elèctriques per a la propulsió.

A FRANÇA

Missatge de simpatia als alemanys

París, 7. — A la vigília de la gran manifestació que reunirà a Coblència els republicans alemanys afiliats a l'associació "Bandera d'Imperi", unes quinze de les més importants organitzacions franceses, sense distinció de religió ni partit polític, han enviat als membres de la "Bandera d'Imperi" un telegrama el text del qual fa així:

"Les associacions que agrupen tres milions d'adherents envien una salutació cordial als republicans alemanys, a la vigília de la reunió de Coblència.

Les dites associacions aprecien en el que valen els desigs d'aproximació franco-alemanya que s'alimenta mitjançant la manifestació de la Reichsbanner amb motiu d'aquesta reunió.

Les associacions afirmen que la França democràtica és favorable a la col·laboració política i econòmica franco-alemanya, col·laboració necessària a la pau del món i col·laboració que ha d'ésser lliure, sense cap pensament de dominació o revenja." — Fabra.

Lock-out del ram del calçat

Limoges, 7. — Avui a migdia les fàbriques de calçat, els patrons de les quals estan sindicats, han tancat les seves portes.

LES FINANCES INTERNACIONALS

La situació financiera alemanya vista pels anglesos

Londres, 7. — La premsa en general comenta favorablement la reacció que s'ha operat a Alemanya, on després del krack bancari es temia que en ocasió de reprendre les operacions tots els establiments bancaris es veurien assaltats pel públic.

Per contra, s'ha observat que l'aportació de diners ha estat considerable, mentre que la retirada de fons no ha arribat ni de molt a les xifres que estaven previstes com a conseqüència dels dies passats amb la moratòria.

Es confia que això repercutirà favorablement en totes les operacions de valors i que la reobertura de les Borses serà amb data anterior al que es preveia.

El punt fosc de la situació política alemanya és avui el resultat del plebiscit de demà passat a Prússia.

S'ha observat una certa paritat en l'entrada de divises al Reichsbank, la qual cosa s'atribueix a la nova reglamentació que s'ha donat i a què totes les cases comercials creuen que tindran necessitat d'elles per a les seves futures compres a l'estranger. Sens dubte a això obeeix que el marc-or s'ha cotitzat a un tipus sensiblement inferior al de la seva paritat amb l'estèlina. — Fabra.

Represàlies pel fracàs del trust del nitrat

París, 7. — El corresponent del Central News diu que Nils ha donat a Alemanya l'avis anticipat de tres mesos denunciant el pacte de 1926, en represàlia per l'acció del Govern alemany fent fracassar la recent conferència mundial del nitrat. — Fabra.

La baixa del peso argentí

Buenos Aires, 7. — Els especuladors continuen amb gran empenya la lluita inexpugnable del canvi del peso i l'atribueixen a maneres dels especuladors, ja que no la justifiquen cap causa local.

En resultat a aquest propòsit que les exportacions han experimentat un augment, que el balanç comercial exterior és favorable al país, que les economies introduïdes darrerament han permès liquidar el Pressupost sense deficit, que la situació política s'ha aclarit i, per últim, que les activitats electorals dels diversos partits s'han reprès amb la major tranquil·litat. — Fabra.

Emprèstir per a millorar el canvi uruguai

Montevideo, 7. — La Comissió de pèrits financers de Nova York ha aprovat la proposició del president uruguai, senyor Terra, de negociar un emprèstir a curt termini de vint milions de dòllars, garantit per la reserva or existent al Banc. Aquest emprèstir té per objecte millorar el canvi. — Fabra.

El "New Mexico" havia estat el primer creuer que tenia maquinària elèctrica.

El cost d'aquesta reforma puja 30 milions de dòllars. — Fabra.

A RUSSIA

Convit a Polònia per a tractar de l'armament

Moscou, 7. — L'Agència Tass diu saber d'origen autoritzat que el senyor Litvinof, Comissari del Poble en el Departament d'Afers Estrangers, ha convidat al ministre de Polònia a Moscou, senyor Patek, a efectuar directament amb Rússia un canvi d'informes sobre l'estat de les forces armades dels dos països. — Fabra.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

ELS PATRONS DEL RAM TEXTIL REBUTGEN EN BLOC LES BASES PRESENTADES PEL SINDICAT UNIC

En la reunió celebrada ahir a la tarda al Foment del Treball Nacional pels elements patronals del ram textil van examinar-se les bases proposades de treball i demanes que es presenten al Sindicat UNIC.

Per bé que la reunió fou secreta i dels acords no se'n fagué cap referència oficial, sembla que la decisió fou de rebutjar en bloc totes les demanes que se'n fan, per considerar que no responen a altra finalitat que la de portar al règim de treball a les fàbriques, amb motiu que no tenen res de comú amb les millores socials.

Es diu que en la reunió es parlà d'adoptar acords radicals davant l'actitud que en alguns casos sembla que han adoptat alguns elements obrers a les fàbriques.

RUPTURA DE NEGOCIACIONS ENTRE PATRONS I OBRERS DEL RAM METAL·LURGIC

Ahí, al Palau de la Generalitat, es reuniren la comissió patronal i obrera del ram metal·lúrgic per a cercar la solució al conflicte plantegat.

Segons referències, a la reunió hi assistí el propi President de la Generalitat, però acabà amb resultat negatiu, separant-se les dues comissions que donaren per acabades les negociacions, davant la impossibilitat d'arribar a un principi d'acord.

Catalunya

TARRAGONA

Marea. — Un "llop de mar"

La nit de diàlegs a dimarts passat la mar a les costes catalanes ha estat sobria i sense incidents notables.

A l'entorn de ponent del mont de Sant Jaume, a Sant Jaume de Noya, alguns individus de la zona i arribats fins al port de les Obres del Port.

A l'entrada principal del port, alguns individus de tres grups.

Uns vells mariners que feien feina ahir van dir que havien presenciat aquest fenomen amb una intensitat molt gran.

En alguns dies que un diàleg de les localitats va resultar favorable, diuen que després de l'entrada del port i la desembocadura del riu de l'Algar, a l'Algar, de les gèlides proporcions.

Es diu que la marea no fou gran, però que hi havia un ressaca molt gran sobre la realitat de la presència de l'animal marí.

Dimarts, però, la Comandantia de Marina va publicar un edicte posant en coneixement de tothom, en espècie dels mariners, la presència d'aquest animal, el qual, la nit abans, segons el tal edicte, va perseguir una barca de pesca a l'entrada del port.

Un pescador que freqüenta la desembocadura del riu assegura que ha vist tant el cetaci i que li semblava molt volubils.

SANTA COLOMA DE FARNES

El resultat del plebiscit

En aquesta ciutat, la votació efectuada diumenge per l'Esclat de Catalunya va transcorrer en mig de l'entusiasme general.

El resultat fou: 1.075 vots a favor i 2 en blanc.

El cens està format per 1.363 electors.

TEULA, CAIRONETS, RAJOLES
i ceràmica en general per a edificacions, a la casa

COSME TODA

Fàbrica: Hospitalet - Magatzem: Ferlandina, 71
BARCELONA

Bloc del transeünt

QUI SONT?

Molts diaris de Barcelona han publicat en la seva edició del dia 6 d'aquest mes, una nota "d'un important grup d'agricultors de les diverses comarques de Catalunya" com a resultat d'una reunió celebrada en aquesta ciutat per tal de fer una subscripció per pagar les despeses d'una comissió que aniria a Madrid a aconseguir la Comissió oficial que es formi per lliurar l'Estatut de Catalunya al Govern central.

La idea és molt encertada. Però com que la nota no va signada per cap pagès, ni l'aveia cap entitat ni personalitat coneguda, caldria que els seus organitzadors no oblidessin aquest particular si volen tenir l'èxit que pretenen.

En crec autoritzat per dir que cap de les entitats que representen els sectors més importants de la nostra agricultura no estan assabentades d'aquesta suggestió. Si veig errat, em plouria haver de rectificar.

RAMON NUBIOLA

Les excitacions que apareixen sovint en aquesta secció per tal que els comerciants pesin en català els rètols de llurs establiments comencen a acompanyar-nos. Verament la cosa és comprensible; Segons les darreres eleccions i els plebiscits, a Barcelona tothom és catalanista, llevat d'un petit tant per cent; però la realitat és que a Catalunya tothom és catalanista, llevat d'un petit tant per cent. La lògica ens diu que hauria d'ésser a la inversa.

Aquesta anomalia és deguda a l'egoisme: Tenen por que si procedissin al canvi de llengua es retragués la clientela castellana. Serem-nos, doncs, de llurs mateixes armes; demostrant-los que la clientela catalana també ha de tenir-se en compte; juramentem-nos a no comprar res en establiments els rètols dels quals no estiguin en català.

Fa molts anys que jo obro així. Jo sóc un client de les botigues de Sants — que, com diu un blocuista, és la barriada que més catalana s'ha mostrat des de molts anys en aquest aspecte — i així que el meu domicili i el meu taller en són ben separats. I és que quan em cal comprar quelcom veig cercant fins que trobo una botiga que se m'entendrà en la meua llengua.

Si tots els catalanistes m'imitemessin jo ho centraria en la transformació es faria esperar gaire, tocant al calaix, que és l'ànima de molta gent. Però tinc por que seran focs els que m'imitemen... Per què tanta molèstia...?

Carnet de l'excursionista

FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES

El Consell directiu de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya celebrà el dilluns passat sessió ordinària, i després de despatxar assumptes de tràmit, prengué els següents acords:

Fixar per als 25 d'octubre la data de celebració del Campament General de Catalunya de tardor; i quedà en estudi el lloc d'emplaçament.

Que les quotes de les entitats de fora de Barcelona siguin líquides per gir postal i trimestres.

Organitzar per al 20 de setembre una visita col·lectiva a Vic.

També s'acordà per unanimitat entaular gestions amb la Germanor de Guies Excursionistes per a impulsar la tècnica excursionista.

Es continuà la discussió del reglament interior.

La Federació prega a totes les entitats que encara no hagin tramès la seva adhesió que se serveixin fer-ho per tal de poder tenir coneixement exacte de les entitats excursionistes existents, així com la trama de les publicacions que editin.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA JOVENT D'ARA

Aquesta entitat, una vegada més, posa a coneixement dels seus amics i socis l'assistència necessària a la junta general extraordinària que tindrà lloc el dia 8 del que som, a casa del nostre president. Entença, 216 bis, primer, quarta, als efectes de la definitiva dissolució de l'entitat.

"EXCURSIONS PEL PIRENEU FRANCO-ARAGONES"

Aquest llibre, de Josep M. Royo, i editat pel Club Excursionista de Gràcia, està a punt de sortir. Es

INFORMASIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, mesos 9.000
Península Ibèrica, trimestre: 7.500
Amèrica, Rússia 8.500
Altres països 9.000

AVIS ALS METGES

El Col·legi de Metges comunica als col·legials que el dia primer del corrent mes foren posats al cobrament els rebuts de contribució corresponents al trimestre actual, que seran carregats amb un 3 per 100 sobre la quota del Tresor per recarrec de l'Exposició.

El Col·legi, com sempre, s'emmarca de la tramitació fins al dia 20 d'agost.

Les oficines són obertes tots els dies, d'onze a una i de cinc a vuit, llevat dels dissabtes a la tarda.

LES NOVES JUNTES

LA UNIO ULTRAMARINA

En l'assemblea general ordinària celebrada per La Unió Ultramarina foren nomenats els individus que han de regir l'entitat durant l'actual exercici.

La nova Junta quedà constituïda de la manera següent: President, Amadeu Freixes Saludes; vice-president, Baldo-

mer Westermeyer Riera; secretari, Laureà Bertolin Val; vice-secretari, Ramon Güell Canyelles; tesorero, Elci Alvarez Pérez; comptador, Salvador Ayora Sans; vocals: Albert Francàs Rabés, Josep Roca Soler, Adolf Redon Dolc i Antoni Vila Gallard.

I per a la Junta directiva de la Germanor, foren elegits els senyors següents:

President, Joan B. Querall Forcadell; vice-president, Joaquim Reverter Macó; secretari, Pere Solsona Arigües; vice-secretari, Francesc Mestre Mir; tesorero, Tioi Alvarez Pérez; comptador, Antoni Inglès Garrell; vocals: Alcibades Vera Duarte, Pauli Julve Pitargue i Josep Cuní Font.

JOIES VENITABLE OCAIO per a compres a bon preu aneu a la Joleria Magalhães, Tallers, 41

El Consell Directiu de la Federació Provincial de Cooperatives de Barcelona invita tots els cooperadors a la reunió que tindrà lloc demà, diumenge, a les 5.45 del matí, al seu estatge social, Aurora, 11 bis, a l'objecte de constituir la secció de Propaganda.

ACCIDENT DEL TREBALL

A la Clínica del Remei ha ingressat Antoni Ródena, de 38 anys, que sofria greus ferides, causades treballant en una casa de Viladecans.

ELS VALORS BAIXEN

Claudi Plaça ha denunciat un individu, al qual lliurà 5.000 pessetes per a la compra de valors, i li ha donat compte de la compra per valor de 1.500 pessetes.

ELS AUTOMOBILISTES QUE ES PENSEN ESSER ELS AMOS DEL CARRER

Al carrer del Call, Joan Marimon i Miquel Zanuy, que anaven en un automòbil, foren amonestats pel vigilant, per contravenir les disposicions municipals sobre circulació.

Els automobilistes van contestar malament i arribaren a maltractar de paraula el vigilant. Foren detinguts i posats a la disposició del jutjat.

ELS PAGAMENTS A HISENDA

El delegat d'Hisenda ha assenyalat els següents pagaments:

Salvador Andreu, 1.052.80 pessetes; Joaquim Barraquer, 205.63; Carles Fano, 206.10; Joan Bta. Ferrer, 113.51; Matilde de Farróls, 270.36; Valentí Guà, 197.40; Ramon Riera, 219.61; Maria Rodó, 348.48; Manufactures Serra Balot, 207.27; Lluís Viza, 394.80; Pere Vidal, 59.22; Enric Brunet, 4.663.32; Francesc Busson, 1.500; Antoni Bergues, 1.184.40; Joaquim Bernell, 227.01; Joan Badista, 715.58; Andreu Cases, 6.371.33; Aquil·li Cabrero, 77.260.25; Oscar Forques, 1.929.20; Joan Quera, 297.93; Manuel Segalà, 715.58; Jesús

Vila, 200; Vicenta Andel, 128.83; Administració de Loteries número 17, 42.60; Administració de Loteries número 19, 8.668.85; Florenci Carrasco, 40.496.84; Oller Padrós Germans, 987; i Josep Real, 5.130.50.

UN AUTO QUE DESAPAREIX I TORNA A SORTIR

Genaro de la Riva va denunciar que li havia desaparegut l'auto de la seva propietat, del carrer del Bruc.

Més tard fou trobat abandonat en un camp de Sant Andreu, però mancat de dues rodes.

MAGATZEM ROBAT

Carles Pirzina ha denunciat al jutjat que de casa seva, Cortes Catalanes, 778, li han sostret, violentant la porta del pis, tres rebuts de butxaca i dues màquines d'escriure, valorat tot en unes 2.000 pessetes.

HIPOFOSFITS
EL MILLOR XAROP SANT JORDI
TOTS ELS METGES EL RECOMANEN

UN ALTRE ROBOTORI

Josep Vila, propietari d'una rellotgeria establerta al carrer de Joaquín Costa, ha denunciat que van entrar a la dita botiga els lladregots i que se'n van endur rebuts per valor de 9.000 pessetes.

Per entrar a dins, van obrir un forat a la paret de la casa del costat.

ROBEN UN PIS I S'EMPORTEN PER VALOR DE VINT MIL PESSETES

En presentar-se al seu domicili, carrer del Pi, número 7, els individus de la família Bonnevie es van trobar desagradablement sorpresos, en veure que la porta era oberta.

Al mateix temps, uns lladregots que netejaven el pis, aprofitant l'assortiment dels veïns, es van llançar escales avall, emportant-se alguns farcells.

Els lladregots foren perseguits per alguns vianants, atrets pels xiulets d'alarma, i una parella de policia, per espuruginar-los, van fer alguns disparos de revòlver a l'aire.

Els fugitius desaparegueren, aconseguint solament detenir-ne un, que fou portat a la casa en qüestió pels guardies, que s'assabentaren aleshores de l'ocorregut, per haver perseguit els que fugien sense conèixer la mena de delictes que havien comès.

Practicat un reconeixement al pis esmentat, que és el tercer, es va poder comprovar que el robatori era de força importància.

Els lladres disposaren de bastant temps per escorcollar detingudament el domicili dels senyors Bonnevie, del qual van sostreure tot el que trobaren de valor.

El robatori consistia en diners que hi havia en alguns calaixos, els quals violentaren; robes de diferents armaris, que van espanyar; objectes artístics que decoraven les diferents habitacions i d'altres efectes de valor.

Segons la família Bonnevie, el sostret ateny una quantitat superior a 20.000 pessetes.

El detingut fou portat a la Comissaria, i si bé va negar la seva participació en el fet, quedà detingut per impondre sospites que efectivament fos un dels lladres, no obstant no trobar-se-li a sobre cap objecte.

L'alarma produïda per la persecució dels lladres i els trets que van disparar els guardies iou, com diem, extraordinària en aquella part del cas vell de la ciutat, i fins prop de la matutina van romandre junt a la casa del carrer del Pi grups que comentaven apassionadament l'audàcia dels autors del robatori, els quals per determinats indicis que s'havien recollit, devien tenir planejat el cop fa alguns dies i van esperar l'ocasió que se'ls presentà ahir de trobar-se absent tota la família Bonnevie.

UN SIFO REBENTA I FA MAL A UN NOIET

Ahir al matí, quan traslladava caixes de sifons d'una banda a l'altra del bar establert al carrer de Pavia, número 37, el nen de dotze anys, Domènec Bagulat Bonet, se li va caure un sifo, i en rebentar, un tros de vidre li produí una lesió a la cara.

Fou assistit en el dispensari d'Horta, on qualificaren de pronòstic reservat el seu estat.

EL NOU CONSELL DIRECTIU DE PUBLI-CLUB

Ens comunica l'Associació d'Estudis de Publicitat i Organització "Publi-Club", que en l'assemblea general celebrada al mes de juliol darrer es procedí al canvi de Junta (exercici 1931-1932), i es nomenaren, per aclamació, els senyors següents:

President, Joan Aubeyzón Llopi; vice-president, Lluís Gispert Vila; secretari general, Jaume P. Mateu; secretari adjunt, Ramon Vinyes Sant-Roma; tesorero, comptador, Joaquim Gasa Nompou; vocals: per l'Agrupació d'Empreses de Publicitat, Casimir Barnils Mòner.

(vocal president); per l'Agrupació d'Agents d'Anuncis, Francesc d'A. Batallén (vocal president); per l'Agrupació d'Organització Comercial, Marcehí Soler Biosca, (vocal president); per l'Agrupació de Dibujants, Ramon Bañeres Casanoves (vocal president); per l'Agrupació de Publicitat Turística, Antoni Muntanyola Carner (vocal president).

Incendi d'una fàbrica de mobles al carrer de les Tàpies

Ahir al vespre els veïns del carrer de les Tàpies es veieren sorpresos per unes flames que a gran alçada sortien de la casa número 5, on hi ha un magatzem de mobles propietat de la societat Ramos i Peralta.

Donada la combustibilitat del gènere emmagatzemat, el foc va prendre una gran volada i en poca estona quedà cremat tot el material del primer pis, on hi havia l'esmentada fàbrica.

Els bombers que hi acudiren treballaren inafegadament per sufocar-lo, i ho aconseguiren a les onze del vespre.

Quedà que retén una bomba per evitar que el foc es propagués. Signora com es produí l'incendi, i les pèrdues es deia que passen de 200.000 pessetes.

La fàbrica taller i l'edifici estaven assegurats.

No calgué, sortosament, lamentar cap desgràcia personal.

Acudiren al lloc del fet les autoritats, i la policia hagué de posar ordre per tal d'evitar que el públic entrés en aquell lloc.

UN ALTRE INCENDI MENYS IMPORTANT

A dos quarts de nou del vespre es produí un incendi en una fàbrica de boles de carbó, situada al carrer de Rolandt, 32, propietat de Josep Oguendo Ealdrich. El foc prengué gran intensitat i la fàbrica quedà destruïda.

Els bombers de l'Exposició, que acudiren al lloc del fet, el dominaren al cap d'una hora d'haver-se iniciat. Les pèrdues són d'importància. No corregeren desgràcies personals.

UN ACCIDENTAT A VILADECANS

Procedent de Viladecans, amb ferides greus, ingressà en una clínica particular Robrer Antoni Ródena, de 28 anys. Les ferides se les téu en caure d'una bastida.

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui.—Sants Ciríac, màrtir, i Jover, prevere i confessor.

Sants de demà.—Sants Joan M. Vianney, confessor; Romà, màrtir; Sècundi i companys màrtirs, i Domicià, bisbe i confessor.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Nstra Dona dels Angels (Elisabets, 6).

Hores d'exposició.—Avui: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: Església parroquial de la Concepció, de les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de Sant Jaume.

Demà: Església de les Religioses Escapades.

Cort de Maria.—Avui: Nstra Dona de la Concepció, a Sant Francesc, a Santa Clara, a l'Ensenyanya (Eixample) i a la seva església (Eixample), privilegiada.

Demà: Intalge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just o a Santa Mònica.

Adoració Nocturna.—Avui: Torn de Sant Josep Oriol.

Demà: Torn de Nstra Dona dels Dolors.

Velles un sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torn de la Immaculada.

Demà: Torn de les Ànimes del Purgatori.

L'HOMILIA DE DIUMENGE A LA CATEDRAL

Demà predicarà l'homilia a la Catedral Basílica el reverend Pare Segarra, S. J.

PASTORAL EXHAURIDA

Ha estat exhausta l'edició de la darrera Pastoral que publicà el senyor Hèbe.

Es recorda a tots els que tinguin desig de posseir-la que avistin què més aviat millor a la secretaria del Bisbat, per tal de procedir a una segona edició, si a això hi hagués lloc.

DE VIATGE

Ha sortit cap a Andalusia el doctor Joan C. Moreno Blanco, canonge d'aquesta Santa Església Catedral Basílica.

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT

RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEU

Són els preus que demostren la veritat de les baixes dels Magatzems EL BARATO

SEDES ESTAMPADAES, que valien 4 pessetes el metre; ara, a 1.75 Ptes.
OPAL color, classe molt bona; el metre 0.95 Ptes.
SHANTUNG seda artificial extra; el metre 2.75 Ptes.
PEROALA dibuixos recents, color sòlid; metre 0.95 Ptes.
OREPO seda natural, classe molt bona; el metre, 3.75 Ptes.
VESTITS de senyora, de molta vistositat 2.45 Ptes.
I MILERS D'ARTICLES A PREUS DE SENSACIO

EL CINEMA

Polly Walker fou descoberta per George M. Cohan, que li va donar un paper en "Billie", una comèdia musical que presentà la tardor de l'any 1928. Abans havia treballat en alguns espectacles, sense fer-se remarcar. En canvi en "Billie" obtingué un triomf personal i la R.K.O. la contractà tot seguit.

La producció nacional

El que hi ha per fer

Cap on caldrà orientar l'eventual producció espanyola que el Congrés Hispano-Americà ens posi en situació d'intentat?

La setmana passada parlàvem de la necessitat d'un rigorós control nostre en allò que nosaltres hem de consumir. Ara voldríem parlar de les orientacions diverses que s'assenyalen a la nostra eventual producció.

Quan encara la dinastia borbònica ens pesava, més que dament de les espalles damunt del pit, la història tenia un prestigi fantàstic, gairebé grotesc. Els productors en gran no somniaven més que batalles, reis i herois. Ens volien encolumar tot allò que en deien aleshores glòries nacionals, i que de mica en mica s'anirà desdibuint que no eren més que "bourrages de cranes" fabulosos al servei de les famílies regnants.

Un altre tòpic cinematogràfic era la noveltat, nacional, naturalment. Els projectes s'amuntegaven damunt dels projectes per transportar a la pantalla cines, els autors dels quals el que menys havien pensat mai era en pantalles. Autors tots ells paisatges, descripcions, literatura pura, però els infants prodigis d'aquesta era non-nada—si prescindim d'algun gastament intel·ligent. El paisatge de la terra espanyola, i quantes vegades no ha hagut de fer de protagonista, i quantes no ha hagut d'animar una acció ensopejada, el que era el necessari d'animació?

I després vingué el teatre, el nostre teatre tot oradria, què oradria, verbalisme basat, retocat en la comèdia, basat en el drama, mancat sempre d'acció.

I el turisme. El turisme quan no hi havia confort per als turistes, però sobretot uns films de turisme fets per gent amb ulla i sense vista, uns films de turisme de targeta postal, sense intenció ni fan sols intenció d'hotelers.

I en cinema educatiu, res; res perquè el que s'ha fet era per a educar els turistes i la hem vist com s'ha tractava. Una mica de folklore, una mica de monuments.

Cinematogràficament, doncs, cal començar-ho tot; cal crear-ho tot, perquè fins ara no hem fet més que passejar pels afores. Per això, perquè es pot dir que no hem fet res en cinema, som optimistes; perquè tenim l'exemple de tot el que hem fet per no reinventar-hi: tot allò que no hem intentat es

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Secció Permanent d'Educació i Instrucció.—Demà, diumenge, a les cinc de la tarda, rifa de figurines.

A un quart de sis, converses instructives.

Secció Permanent de Relació i Treball.—Es fa avinent a les associades de l'Institut de Cultura que la Borsa del Treball romandrà tancada del 23 al 31 d'agost inclusivament.

Secció Permanent d'Economia i Proveliments.—Classes de tardes:

Dimecres, dia 12: Fanall de verdures i Copes Mallica.

Dijous, dia 13: Petits soufflés de gallina i Llicència a la Crema.

Menjador econòmic femení.—Funciona cada dia, d'una a tres. Per un dinar 500 pessetes; per abnament (comens de durada), 7 dinars, 500 pessetes; per abonament setmanal anglès i mensual, 2 pessetes.

IMPRENTA DE LA PUBLICITAT

Carrer de Barbà, 11 i 13

